

**அமரர்
நாகலிங்கம் தம்பிஜயா
(சமாதான நீதவான்)**

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

நினைவு மலர்

23.12.2019

யாழ்ப்பாணம் நெடுந்தீவு கிழக்கைப் பிறப்பிடமாகவும்
முரசுமோட்டையில் வசித்தவரும் தற்போது
152, சில்வாவீதி, வட்டக்கச்சியை வதிவிடமாகக் கொண்ட

அமரர்

நாகலிங்கம் தம்பிஜயா

[சமாதான நீதவான்]

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

31ஆம் நாள் நினைவு மலர்

Digitized by Noolaham Foundation
23-12-2019

உ
சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம் நெடுந்தீவு கிழக்கைப் பிறப்பிடமாகவும்
முரசுமோட்டையில் வசித்தவரும் தற்போது 152,
சில்வாவீதி, வட்டக்கச்சியை வதிவிடமாகக் கொண்ட

அமரர் நாகலிங்கம் தம்பிஜயா [சமாதானந்தவான்]

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த 31^{ஆம்} நாள்
நினைவு மலர்
23.12.2019

சமர்ப்பணம்

உயிர் தந்து எமை உருவாக்கி
பொழுதெல்லாம் எமைக் காத்து
மனிதருள் மாணிக்கமாய்
அன்பாலே யாவரையும் அணைத்து
இன்பமுடன் நாம் வாழ வென்று
உண்மை உறுதி பொங்க
புத்திமதிகள் பல கூறிய எங்கள் பொக்கிசமே
கண்ணீரால் அர்ச்சித்து இம் மலரை
உங்கள் பாதக்கமலங்களில்
சமர்ப்பணம் செய்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!!!

குடும்பத்தினர்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன்
வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்”

இவ்வுலகில்

இறையுலகில்

16

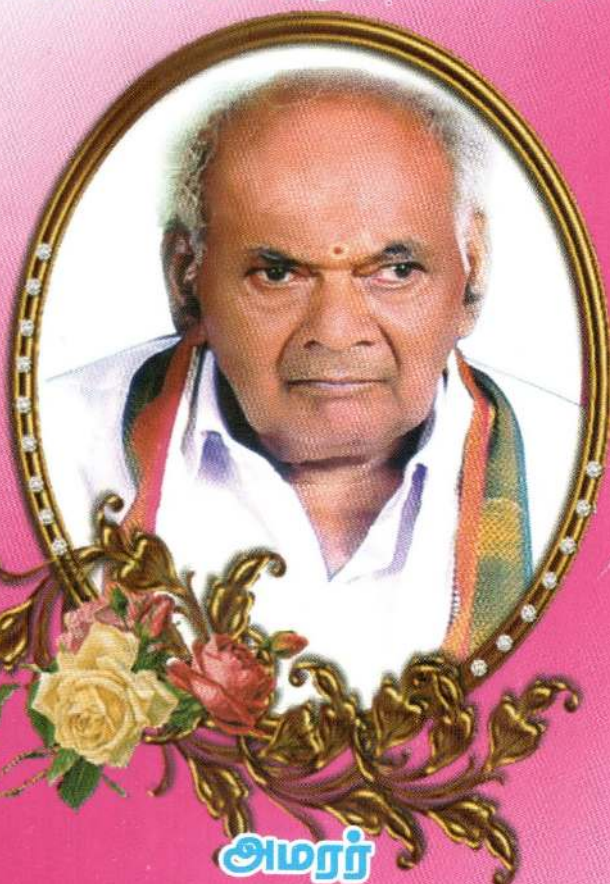
23

06

11

1939

2019

அமரர்

நாகல்ங்கம் தம்பிஜயா

அவர்கள்

தீதீ வெண்பா

ஆண்டு விகாரி அமரபட்ச துவாதசியில்
சாட்டிய சனியில் புனி வாழ்வு போது மென்று
மாண்புடைய திருமகனாம் தம்பிஜயா
ஈண்டதொரு கார்த்திகையில் சிவபதமடைந்தார்
சிறந்து

உ
சிவமயம்
பஞ்சபுராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

விநாயகர் துதி

திருவும் கல்வியும் சீரும் தழைக்கவும்
கருணை பூக்கவும் தீமையைக்
காய்கவும் பருவமாய் நமதுள்ளம் பழுக்கவும்
பெருகு மாழத்துப் பிள்ளையாய்ப் பேணுவோம்

தேவாரம்

நீறு தாங்கிய திருநுத லானை
நெற்றிக் கணண்ணை நிரைவளை மடந்தை
கூறு தாங்கிய கொள்கையி னானைக்
குற்ற மில்லியைக் கற்றையஞ் சடைமேல்
ஆறு தாங்கிய அழகனை அமரர்க்
கரிய சோதியை வரிவரால் உகளுஞ்
சேறு தாங்கிய திருத்தினை நகருட்
சிவக்கொ முந்தினைச் சென்றடை மனனே.

திருவாசகம்

காப்பாய் படைப்பாய் கரப்பாய் முழுதுங்
கண்ணார் விசம்பின் விண்ணோர்க் கெல்லாம்
மூப்பாய் மூவா முதலாய் நின்ற
முதல்வா முன்னே எனையாண்ட
பாப்பா னேளம் பரமா என்று
பாடிப் பாடிப் பணிந்து பாதப்
பூப்போ தணை-வ தென்றுகொல் லோஎன்
பொலா மணியைப் புணர்ந்தே

திருவிசைப்பா

முத்தியார் நான்மறையார் மூவாயிரவர் நின்னோ(டு)
ஒத்தே வாழும் தன்மையாளர் ஓதிய நான்மறையைத்
தெத்தேயென்று வண்பாடும் தென்தில்லை அம்பலத்துள்
அத்தா உந்தன் ஆடல்காண அணைவதும் எனறுகொலோ?

திருப்பல்லாண்டு

நிட்டையி லாவுடல் நீத்தென்னை
ஆண்ட நிகரிலா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச்
சீராட்டுந் திறங்களுமே சிந்தித்(து)
அட்ட மூர்த்திக்கென் அகம்நெக
ஊறும் அமிர்தினுக்கு ஆலநிழற்
பட்டனுக்கு என்னைத்தன் பாற்படுத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

மாக இலாத மணி திகழ் மேனிமேல்
பூசும் நீறுபோல் உள்ளும் புனிதர்கள்
தேசினால் எத்திசையும் விளக்கினார்
பேச ஒண்ணாப் பெருமை பிறங்கினார்

திருப்புகழ்

முத்தைத்தரு பத்தித் திருநகை
அத்திக்கிறை சத்திச் சரவண
முத்திக்கொரு வித்துக் குருபர - எனவோதும்
முக்கட்பா மற்குச் சுருதியின்
முற்பட்டது கற்பித் திருவரும்
முப்பத்துமு வர்க்கத் தமரரும் - அடிபேணப்
பத்துத்தலை தத்தக் கணைதொடு
ஒற்றைக்கிரி மத்தைப் பொருதொரு
பட்டப்பகல் வட்டத் திகிரியில் - இரவாகப்
பத்தற்கிர தத்தைக் கடவிய
பச்சைப்புயல் மெச்சத் தகுபொருள்
பஷத்தொடு ரஷித்தருள்வதும் - ஒருநாளே
தித்தித்தெய வொத்தப் பரிபுர
நிர்த்தப்பதம் வைத்துப் பயிரவி
திக்கொக்கந டிக்கக் கழுகொடு - கழுதாடத்
திக்குப்பரி அட்டப் பயிரவர்
தொக்குத்தொகு தொக்குத் தொகுதொகு
சிதர்ப்பவு ரிக்குத் த்ரிகடக - எனவோத
கொத்துப்பறை கொட்டக் களமிசை
குக்குக்கு குக்குக் குகுக
குத்திப்புதை புக்குப் பிடியென - முதுகுகை
கோட்புற்றெழ நட்பற் றவுணரை
வெட்டிப்பலி யிட்டுக் குலகிரி
குத்துப்பட ஒத்துப் பொரவல - பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை அரசசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்கள் னோங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மை கொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்

திருச்சிற்றம்பலம்

அமரர் நாகலிங்கம் தம்பிஐயா

அவர்கள்

வாழ்க்கை வரலாறு

நித்திலங்கள் கரை ஒதுங்கும் பெருமை வாய்ந்த இலங்கா புரியின் வடதிசையில் யாழ்ப்பாண தீபகற்பத்தின் சப்த தீவுக் கூட்டங்களில் நாகநீள் நகர் எனப்பெருமை கொண்ட நீண்டதீவுதான் எழில்மிகு புகழ் நெடுந்தீவு ஆகும்.

இவ் நெடுந்தீவின் உதயபதியில் இப்புவி போற்றும் தனிநாயக, கந்தப்ப முதலி மரபில் வந்துதித்த சிவனடி மறவாச் சிந்தையும் மேழிக் கொடியுயர்ந்த சைவ வேளாண்குலத் திலகருமான அன்பும் பண்பும் அமைந்த நாகலிங்கம்-மீனாட்சி தம்பதிகள் ஆற்றிய அருந்தவப் பயனாக அமரர் நாகலிங்கம் தம்பிஐயா அவர்கள் 1939 ஆனி பதினாறில் கடலலைகள் தாலாட்ட இன்னிசை ஒலி கேட்க முன்றாவது செல்வப்புத்திரனாக இப் பூவுலகில் பிறந்தார்.

தனது அண்ணன் மார்களான அமரர்கள் கந்தையா (J.P), பசுபதி ஆகியோருடன் மழலை மொழிபேசி மண்விளையாடிவரும் வேளை தனக்கு அடுத்து அருமைத் தங்கையாக மேரிகிறிஸ்தீன் தங்கம்மாவையும் ஆசைத்தம்பியாக சுந்தரேஸ் வரனையும் அடுத்து பாசத் தங்கையாக மனோன்மணியையும் அன்புத்தம்பிகளாக செல்வராஜா (ஓய்வு நிலை புகையிரத நிலைய அதிபர்), கணபதிப்பிள்ளை, பரமநாதன் எனும் பாசத்தின் பயிர்களோடு தானுமாகக் கூடி அன்பாலும் பாசத்தாலும் பண்பாலும் வளர்க்கப்பட்டனர்.

இவர் பள்ளிப் பருவம் எய்தவே சுப்பிரமணியம் வித்தியாசாலையில் வித்தியாரம்பம் செய்து வைத்தனர். காலங்கள் உருண்டோட சிறுவயதிலேயே தந்தையை இழக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அக்குறையே இல்லாது தந்தையாய்,

தாயாய் நின்று பண்புடைசீலர்களாக வளர்த்த பெருமை இவரின் அன்னைக்குரியதே. இவர்களின் குடும்பம் வேளாண்மைத் தொழிலையே தம் தொழிலாகக் கொண்டிருந்தமையால் 1952ஆம் ஆண்டு குடியேற்றத்துடன் முரசுமோட்டை என்னும் நன்னகரில் குடியேறினர்.

இவ்வாறு இருக்கும் காலமதில் சகோதரர்கள் மணப்பருவம் எய்த மூத்த சகோதரரான அமரர் கந்தையாவிற்கு மைத்துணியான சற்குணவதியையும் அடுத்த சகோதரரான அமரர் பசுபதிக்கு மைத்துணியான சிவகாமியையும் அடுத்த சகோதரியான தங்கம்மா மேரிகிறிஸ்ரீன் அவர்களுக்கு அமரர் பப்ரிஸ்ற் (சுங்க இலாகா அதிகாரி) அவர்களையும் அடுத்த சகோதரியான மனோன்மணிக்கு மைத்துனரான அமரர் நடராஜா (வைத்தியர்) அவர்களையும் திருமணம் முடித்து இல்லற வாழ்வில் ஈடுபடும் வேளை அடுத்து மணப்பருவம் கைகூடிவர அமரர் தம்பிஐயா அவர்களிற்கு அவரது தாய் மாமன் அமரர் வேலுப்பிள்ளை இராமாசிப்பிள்ளை தம்பதிகளின் கனிஷ்ட மகளான வள்ளியம்மை என்பவரை 1969 ஜப்பசி 29ம் திகதி அக்கினி சாட்சியாக மாங்கல்ய தாரணம் செய்து வைத்தனர். இவர்களின் இல்லற வாழ்வு நல்லறமாக வளமான வட்டக்கச்சிப் பதியிலே ஆரம்பித்தது. இவர்களது இளைய சகோதரர்களின் உறவின் மூலம் சுந்தரேஸ்வரன் அவர்களிற்கு செல்வராணி அவர்களையும் அடுத்த சகோதரரான செல்வராஜாவிற்கு இன்பராணி அவர்களையும் அடுத்த சகோதரரான கணபதிப்பிள்ளைக்கு கௌரி அவர்களையும் அடுத்த சகோதரரான பரமநாதனுக்கு புஸ்பநிதியையும் மைத்துணர்களாகக் கண்டு சிறப்பான உறவையும் பாசத்தையும் பேணி வந்தார்.

தனது துணையின் வழி மைத்துணர்களான அமரர்கள் பெரியதம்பி, சேதுப்பிள்ளை (ஓய்வு நிலை ஆசிரியர்) ஆகியோருடனும் சிறப்பான உறவையும் பாசத்தையும் பேணி வந்தார்.

“பெறுமவற்றுள் யாமறிவது இல்லை அறிவு அறிந்த மக்கட் பேறு அல்ல பிற” என்ற வாக்கிற்கிணங்க மூத்த அரும் புதல்வனாக அமரர் சத்தியசீலன் என்பவரைப் பெற்றார். அவரது வாழ்வு பூவுலகில் மிகக் குறுகிய காலமே இருந்தது. இவரது இழப்பால் துடித்திருந்த வேளை இக் குறையை நிரப்ப அடுத்த மகனான சோதிநாதன் எனும் நாமம் கொண்ட புதல்வன் வந்துதித்தார். அடுத்து வீட்டில் மழலை மொழி கேட்க வேண்டும் எனும் ஆசையால் லோகேஸ்வரன் எனும் நாமம் கொண்ட புத்திரனைப் பெற்றார். அடுத்து பெண் பிள்ளையின் குறை நீக்கவென மோகன விஜிதா எனும் புத்திரியையும் பெற்று இனிய குடும்பமாக வாழ்ந்தனர்.

பிள்ளைகள் வளர்ந்து மணப்பருவம் எய்த சோதிநாதன் என்பவரிற்கு வட்டக்கச்சியைச் சேர்ந்த அமரர் யோகராசா நகுலாம்பிகை தம்பதிகளின் சிரேஸ்ட புத்திரி ஸ்ரீ ரஞ்சனி அவர்களை மணம் முடித்து அறிவரசன், புகழரசன், இசைநிலா, எழிலரசன், தமிழ்நிலா எனும் பேரர்களையும் கண்டு இன்புற்றார்.

அடுத்து லோகேஸ்வரன் என்பவரிற் கு திருகோணமலையைச் சேர்ந்த ரவீந்திரன் ஜீவராணி தம்பதிகளின் சிரேஸ்ட புத்திரி கோகிலவதனி அவர்களை மணம் முடித்து கேதவன், ஆன்சிகா ஆகிய பேரக்குழந்தைகளை கண்டு அகமகிழ்ந்திருந்தார்.

அடுத்து மோகன விஜிதாவிற்கு உருத்திரபுரத்தைச் சேர்ந்த அமரர் குணசிங்கம் நாகேஸ்வரி தம்பதிகளின் சிரேஸ்ட புத்திரன் குணாகரன் அவர்களை மணம் முடித்து லக்ஷ்வி, திகானி, டக்ஷஜா எனும் பேர்த்திகளையும் கண்டு களிப்படைந்திருந்தார்.

இவரின் தன்னலம் கருதாத அரும் பணிகளாலும் இவர் சமூகத்துடன் இருந்த தொடர்புகளையும் இவர் பால் சமூகம் வைத்திருந்த மதிப்பையும் கவனித்து இலங்கை அரசின் நீதி அமைச்சால் 1983 மே ஐந்தாம் திகதி சமாதான நீதவான் பதவியும் கொடுக்கப்பட்டு சத்தியப்பிரமாணமும் நடைபெற்றது.

1984ம் ஆண்டுகளில் இருந்து இடப்பெயர்வு வரையான காலப்பகுதிகள் வரை கரைச்சி தெற்கு, கிழக்கு பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் தலைவராகவும், உறுப்பினராகவும் சிறப்பாகச் செயற்பட்டு எல்லோராலும் மதிக்கக் கூடிய நேர்மை, விசுவாசம், தன்னம்பிக்கை உள்ள மனிதராக வாழ்ந்தார். ஆரம்ப கால வட்டக்கச்சி கமக்கார அமைப்பின் தலைவராகவும் சிறப்பாகச் செயற்பட்டவர்.

எம் வாழ்வின் ஒளி விளக்காக இருந்து வழிகாட்டிய குடும்பத்தின் குல விளக்கை நோய் என்னும் போர்வையை விரித்து படைத்தவன் எடுக்க நினைத்து விடவே மரணம் என்னும் திரை இடப்பட்டது. உரித்துடையோர் கதறி அழ 23.11.2019 சனிக்கிழமை மதியம் 1.47 மணிக்கு அவரது சிரித்த முகமும் அன்பும் அழகும் எவ்வித அவஸ்தையும் படாமல் நிமலன் தாள் சேர்ந்தார்.

**“மரணம் வாழ்வின் முடிவல்ல உயர்ந்தோர்க்கு
மரணத்தின் பின்னும் வாழ்வுண்டு”**

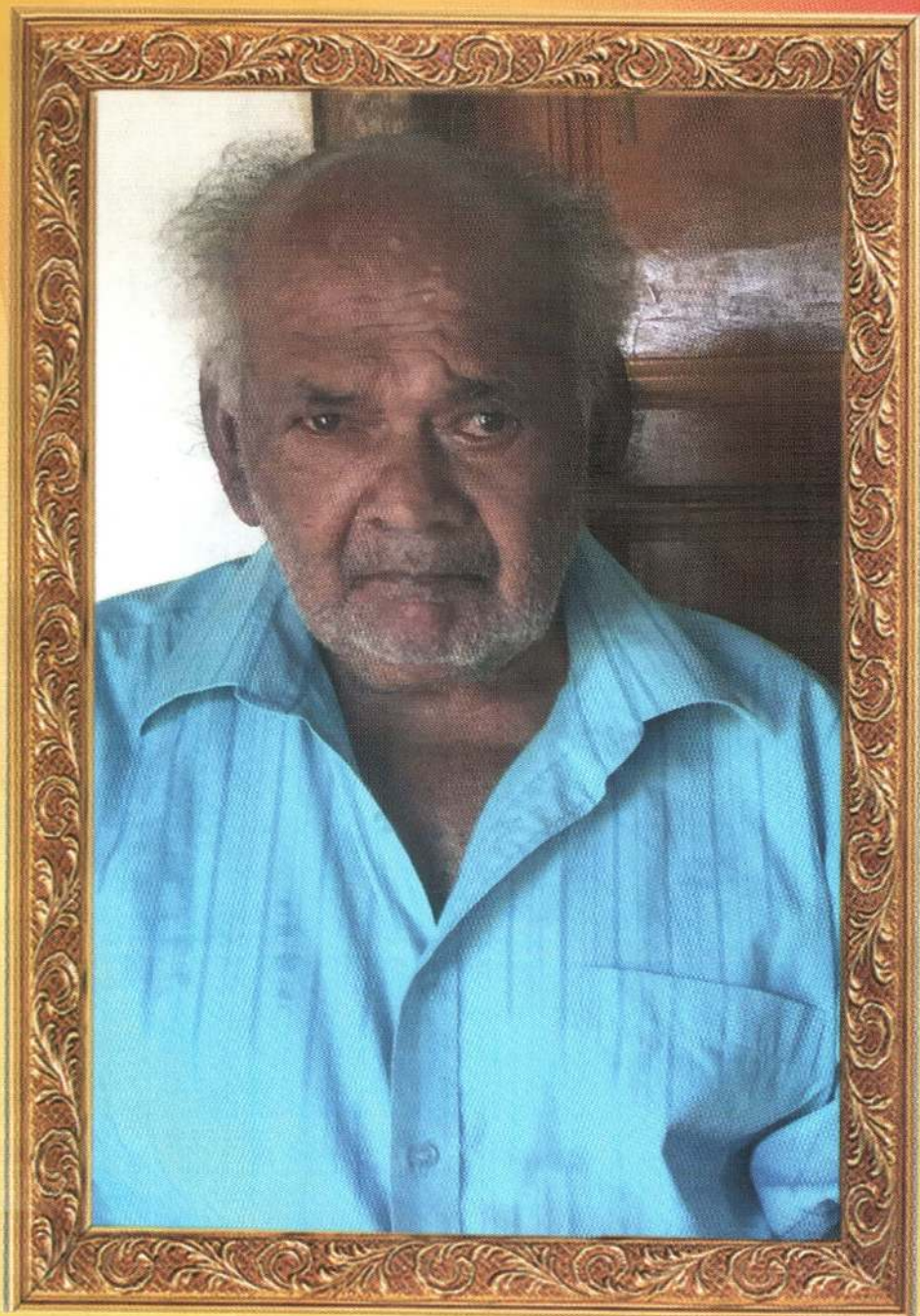
“நல்லவர் உள்ளம் எல்லாம் நல்லவர் என்றும் வாழ்வார்.”

ஓம் சாந்தி! ஓம் சாந்தி!! ஓம் சாந்தி!!!

தேற்றம்

பிறக்கும் உயிரெல்லாம் பெரும் வினையைத் தானறுத்து
இறக்கும் என்பதுவே இறை வகுத்த விதியாகும்
சிறக்கும் நல்வாழ்வு வாழ்ந்த பெருமகனார் பேரின்பம்
தேடினார் தேறு.

சிவஞானம் சிறீதரன் பார்.எ.

M.Ed., B.A., PGDE(Me), Sp.Tr.(Ag)

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்.

882, ஆறுமுகம் வீதி,

வட்டக்கச்சி, கிளிநொச்சி, இலங்கை.

☎ : 021 2280024 021 2221595,

☎ : 021 2280024 021 2221595,

☎ : 077 6913244

✉ : shritharanmp@gmail.com

🌐 : www.shritharan.com

பாரிதேனேது
பாராளுமன்றம்
PARLIAMENT

SIVAGNANAM SHRITHARAN M.P

M.Ed., B.A., PGDE(Me), Sp.Tr.(Ag)

Jaffna Electoral District

882, Arumugam Road,

Veddakachchi, Kilinochchi, Sri Lanka.

☎ : 021 2280024 021 2221595,

☎ : 021 2280024 021 2221595,

☎ : 077 6913244

✉ : shritharanmp@gmail.com

🌐 : www.shritharan.com

2019.12.09

வட்டக்கச்சிவீண் மூத்த குடும்பங்கள் - அமரர்.நாகலிங்கம் தம்பிஜயா அவர்கள்

பாழ்ப்பாண மண்ணின் நெருந்திலைப் பிறப்பிடமாகவும், பூவுயிரோட்டையை வாழ்விடமாகவும் கொண்ட அமரர் நாகலிங்கம் தம்பிஜயா அவர்கள் 1969 ஆம் ஆண்டுகளில் தனது மணவாழ்வை ஆரம்பித்தது முதல் வட்டக்கச்சி மண்ணிலேயே குடியேறி தன் இறுதிக்கணம் வரை வட்டக்கச்சி மண்ணின் மாடுபெரும் அடைபாளமாக வாழ்ந்து மறைந்திருக்கிறார்.

1983 ஆம் ஆண்டுகளிலிருந்தே மக்கள் சேவைக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக்கொண்டதன் காரணமாக J.P தம்பிஜயா சன எல்லோராலும் அடையாளப்படுத்தப்பட்ட அவரது வாழ்வு வட்டக்கச்சி மண்ணோடும், மக்களோடும், அவர்களின் வாழ்விடத்தோடும் இரண்டறக் கலந்திருந்தது என்பது உண்மையே. வாழ்விடம் வறுமையோடு கட்டமைக்கப்பட்ட வட்டக்கச்சி என்னும் ஒரு லீலசாயல் கிராமத்தின் சவால்கள் நிறைந்த வளர்ச்சிப் படிநிலைகளிலெல்லாம் இவரது பங்கு காத்திரமானதாகப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இடர்மிதந்த சூழல் நிலவிப் 1982 முதல் 1993 வரையான காலப்பகுதியில் கரைச்சி நெற்கு, பலநோக்குக் கட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்து, அச்சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு அளிப்பெறும் பண்பாற்றியிருந்ததையும் அனைவரும் அறிந்ததே!

கிராம அபிவிருத்திச் சங்கம், கமக்காரர் அமைப்பு, பாடசாலைகள், ஆலயங்கள், சனசமூக நிலையங்கள் என அனைத்து சமூகமய அமைப்புகளினதும் ஆரம்பகால வரலாறுகளில் அன்னாரின் தடங்கள் ஆழப்பற்றியே இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை. கிட்டத்தட்ட 50 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக வட்டக்கச்சி மண்ணில் வாழ்ந்துவந்ததை ஓர் மூத்த குடும்பங்களாக, தன் ஊரையும், உறவுகளையும் நேசித்து வாழ்ந்த ஒரு சமூக சேகவாளனாக, மூத்த சமாதான நிதவாளனாக, என் மீதும் என் குறிப்பத்தின் மீதும் தனித்த அன்பும், அக்கறையும் கொண்ட ஓர் வழிகாட்டியாக 'எங்கனின் தம்பிஜயா மாமாவுகள்' வாழ்ந்திருந்த அன்னாரின் இழப்பென்பது என்நென்றைக்கும் ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பே ஆகும்.

நிமிர்ந்த நடை, நேர்கொண்ட பார்வை, நிதானமான போக்கு, நேர்மையான சிந்தனையோடு தனக்கென்று தானே வர்த்துக்கொண்டதொரு ஆரோக்கியமான வாழ்க்கைப் பாதையில் 80 ஆண்டு காலம் இறதப் புலுலனிலே வாழ்ந்து பொலிந்த இவரது மறைவால் துயருற்றிருக்கும் மனைவி, பிள்ளைகள் மற்றும் உறவுகளின் துயரில் நாளும் பங்கு கொள்வதோடு, அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம்வலுவே இறைவனை வேண்டுகிறேன்.

சிவஞானம் சிறீதரன்

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

பாழ்ப்பாணத் தேர்தல் மாவட்டம்,

மண்தில் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்த தம்பிஜயா என்ற ஆழமை

பண்டைப்பெருமை மிக்க நெடுந்தீவில்
பிறந்து, முரசுமோட்டை, மற்றும் வட்டக்கச்சியில்
தன்வாழ்க்கையை நடத்திய மாமனிதன் நாகலிங்கம்
தம்பிஜயா தன் 80 ம் வயதில் காலமானார் என்ற செய்தி
அவரை நேசித்த, அவரோடு பழகிய உள்ளங்களுக்கு
மாறாத்துரைத்தந்திருக்கும் “தனக்கென வாழாப்
பிறர்க்குரியனாம்” அன்பு என்ற சொல்லுக்கு அர்த்தம்
கற்பித்தவர் அவர் பண்புடையார் பட்டுண்டு இவ்வுலகு
என்பதற்கேற்ப பண்பான தன் நடத்தையால் எல்லார்
உள்ளங்களையும் கொள்ளை கொண்டவர்.

நெடுந்தீவின் கிழக்கே நாகலிங்கம் மீனாட்சி
தம்பதியினரின் ஒன்பது பிள்ளைகளில் மூன்றாவது மகனாக
1939ல் அவதரித்த தம்பிஜயா அவர்கள் தன் குடும்பத்தோடு
1954ல் முரசுமோட்டையில் குடியேறினார். இளமையில்
தந்தையை இழந்த இவருக்கு இவரின் மூத்த சகோதரர்
கந்தையா அவர்களின் வழிகாட்டலும், தாயார் மீனாட்சியின்
அன்பும், ஆதரவும், அரவணைப்பும் பலமாக அமைய
“நல்லதொரு குடும்பம் பல்கலைக்கழகமாக” எல்லாச்
சிறப்புக்களையும் பெற்று ஏழு ஆண்ட்பிள்ளைகளும், இரண்டு
பெண்பிள்ளைகளுமாக அக்காலத்தில் அவர்கள் வாழ்ந்த
வாழ்க்கை கூட்டுக்குடும்பத்திற்கு அர்த்த முள்ள
உதாரணமாகும். பின் வாலிப பருவம் எய்தி நெடுந்தீவில் தன்
சொந்த மாமன் மகள் வள்ளியம்மையைத் திருமணம்
செய்து கொண்டார்.

இக்காலத்தில் அகில இலங்கை சமாதான நீதவானாக நியமிக்கப்பட்டார். “சமாதானநீதவான்” என்ற சொல்லுக்கு அர்த்தம் தரக்கூடிய வகையில் வாழ்ந்தவர். பிரச்சனைகளுக்குப் பொருத்தமான தீர்வுகளை முன் வைத்து எதிரி பக்கமும் வழக்காழி பக்கமும் தோற்றுவிடாது “வெற்றி வெற்றி” என்ற கோட்பாட்டில் அவரின் தீர்ப்புக்கள். அமைந்திருக்கும். பாரிய பிரச்சினைகள் கிராமத்தில் காணப்பட்டால் யே.பி தம்பிஜயாவை அழைத்துவாருங்கள் என்று சொல்லுமளவுக்கு இவரது நிதானமான போக்குக் காணப்பட்டது.

இல்லறம் என்ற நல்லறத்தின்பேராக இரண்டு ஆண் பிள்ளைகளையும், ஒரு பெண் குழந்தையையும் பெற்றெடுத்தார். அவர்களைச் சபை நடுவே முந்தியிருக்கச் செய்தார். “தக்கார் தகவிலாரென்பது அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும்” என்ற வள்ளுவன் சொல்லிற்கு ஏற்ப மூன்று பிள்ளைகளும் மிகச்சிறப்பாகத் துலங்குகின்றனர். இராமநாதபுரம் மேற்கு அ.த.க.பாடசாலைக்கு அருகிலேயே வட்டக்கச்சியில் அவர் வசித்தார். இக்காலத்தில் அப் பாடசாலை மிகச்சிறப்பாகத்துலங்கியது. யுத்த காலத்தில் அப் பாடசாலையின் இணைப்பாட விதானச் செயற்பாடுகளைச் சீர்குலைய விடாது, பாடசாலை விளையாட்டுப்போட்டி, பாடசாலைப் பரிசளிப்பு விழா என்பவற்றைச் சிறப்பாக நடத்த முன்னின்று உழைத்த பெருமகன் தம்பிஜயா “பணியுமாம் என்றும் பெருமை” என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க, தன் வயதொத்தவர் என்றில்லாமல் சிறிய, வயது குறைந்தவர்களுடனும் அன்புடன் பழகி, இனியவார்த்தைகளால் மகிழ்விப்பார்.

அவரின் வாழ்நாளில் அவர் கோபப்பட்டு கரும் சொல் பாவித்ததை யாரும் கண்டிருக்க மாட்டீர்கள். “வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்வான் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்” என்ற வள்ளுவன் வாக்கிற்கிணங்க அவரது ஆத்மா தெய்வத்தோடு இணைந்தே இருக்கும். “பற்றில் வருவதே துன்பம்” என்பதை உணர்ந்து கொண்ட அவர் எந்தவிடயத்திலும் “பற்றுதல் அற்று கிடைத்ததே போதும்” என்ற திருப்தியுடன் தன் வாழ்நாளைக்களித்தவர். பணம் பொருள் என்று எல்லாவற்றிலும் உச்ச நிலை கண்டு வாழ்ந்தவர். “இவர் போல யார்” என்று சொல்லுமளவுக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டான மனிதராக வாழ்ந்தவரவர்.

நெஞ்சார நேசிக்கும் இயல்பு கொண்டவர். அவரது புனித ஆத்மா நித்தியத்தில் நிலைத்திருக்க எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திப்போம். அவரது இழப்பால் துயருற்றிருக்கும் அண்ணி, பிள்ளைகள், பேரக்குழந்தைகள், சகோதரர்கள், உறவினர்கள், மற்றும் நண்பர்கள் துன்பம் தணிய எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோன். “நெருநல் உளனொருவன் இன்றில்லை எனும் பெருமை படைத்ததிவ்வுலகு” என்ற வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்க இறவாப் புகழ் பெற்று எல்லோர் மனதிலும் நிறைவாக வாழ்ந்த தம்பிஜயா அண்ணனின் ஆத்மா ஈடேற்றத்துக்காகச் சிரம் தாழ்த்திப் பிரார்த்திப்போம்.

நன்றி

சிஷ்யுடன்

ம.கணபதிஸ்ரீனி (மட்டை)

ஓய்வு நிலை சித்பர் கீழடியில் கல்வூர்,

கொழும்பு 07.

பதவிக்கு ஏற்ப பணி செய்த உயர்ந்த மனிதர் தான் நாகலிங்கம் - தம்பிஐயா

“தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார் தோன்றலிற் தோன்றாமை நன்று” என்ற வள்ளுவரின் வாய்மொழிக்கமைய இவ்வையகத்தில் புகழொடு தோன்றி புகழுடன் வாழ்ந்து புகழுடன் அமரத்துவம் அடைந்த உயர்ந்த மனிதன் தான் கௌரவமான குடும்பத்தில் உதித்த அமரர் நாகலிங்கம் - தம்பிஐயா அண்ணர் அவர்கள் நெடுந்தீவு கிழக்கில் நாகலிங்கம் - மீனாட்சி தம்பதியினருக்கு மூன்றாவது மகனாக 1939ல் பிறந்தார்.

இவருக்கு சகோதரர்கள் எண்மர். நெடுந்தீவில் கல்விகற்று தேர்ந்து 1952ம் ஆண்டில் குடும்பத்தவருடன் முரசுமீமாட்டை குடியேற்றத்திட்டத்தில் குடியேறினார்கள் இவரது பொது நலத் தொண்டு இளமையில் இருந்தே கை கண்ட கலையாக்கவே இருந்தது. முரசுமீமாட்டையில் இருந்தாலும் வட்டக்கச்சி, இராமநாதபுரம், உருத்திரபுரம், ஸ்கந்தபுரம் போன்ற இடங்களில் குடியேறிய மக்களுடன் உறவுக்காரன் போல ஊடுருவியிருந்தார். இவரது சேவை 1969ம் ஆண்டில் சிவனுப்பிள்ளையின் மகள் வள்ளியம்மையை வட்டக்கச்சியில் திருமணம் செய்த பின்பு வட்டக்கச்சி, இராமநாதபுரம் பகுதிகளில் தொடர்ந்து. என்றும் இளைஞனைப் போல ஓடி ஆடித்திரிவார். அனைத்து மக்களது சுகதுக்கங்கள், பொது நிகழ்வுகள் அத்தனையிலும் இவரைக் காணலாம் தனிநபர்களுக்கிடையிலோ, அயலவர்களுக்கிடையிலோ, ஊரவர்களுக்குக்கிடையிலோ, ஏதாவது பிணக்கு ஏற்பட்டால் அதனை இணக்கப்பாட்டுடன் தீர்த்து வைக்கக் கூடிய ஆற்றல் இச் சமதானப் பிரியனுக்கு இருக்கும்.

இதன் காரணமாகவே இவருக்கு 1983ல் சமாதான நீதவான் பணி (JP) கிடைத்தது. கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் அப்போது ஊருக்கு ஒரு JP யைத்தான் காண முடியும் இப் பணியை ஓய்வு ஒளிச்சலின்றி அமரத்துவம் அடையும் வரை அனைவரும் திருப்தி அடையும் வகையில் செய்து வந்துள்ளார். JP என்று சொன்னால் அது தம்பிஜயா அண்ணராகத்தான் இருக்கும் சுய நலன் பாராது பொது நலனையே தலைமேல் கொண்டார். கிராம அபிவிருத்தி, கல்வி அபிவிருத்தி, சமய கலாச்சார விடயங்கள் எதுவானாலும் முன்மாதிரியானவராகவே செயற்பட்டார்.

இவரது குடியிருப்புக்கு முன்னிருந்த கிராமநாதபுரம் மேற்கு பாடசாலையில் என்ன நிகழ்வாயினும் அங்கு இவரின் பங்கு முக்கியத்துவம் பெறும். தம்பிஜயா அண்ணரின் கூட்டுறவுப் பணியும் மகத்தானது இவர் தலைமைச் சங்கமான கரைச்சி தெற்கு பல டீநாக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க இயக்குனர் சபையில் தொடர்ந்து பல வருடங்கள் இருந்து கன்னியமமாகவும் டீநர்மையாகவும் செயலாற்றி கரைச்சி கிழக்கு பல டீநாக்குக் கூட்டுறவுச்சங்கம் இப் பகுதிக்கு தனியாக வர ஆரம்பத்தில் உழைத்தவர்களில் இவரும் ஒருவர்.

தம்பிஜயா அண்ணர் இயக்குனர் சபையில் இருந்த காலப்பகுதியில் நானும் அச்சங்கத்தில் பணிபுரிந்ததால் இவரது பக்கச்சார்பற்ற டீநர்மைத்திறனை நான் நன்கு அறிவேன் குடும்ப வாழ்க்கையைப் பொறுத்தளவில் அவரது இல்லத்தரசி தான் குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்று நடத்துவார். பொது விடயங்களுடன் தனது மூன்று பிள்ளைகளது கல்வி நடவடிக்கைகளைக் கவனித்து அவர்களையும் நல்லவர்களாக, பண்பாளர்களாக வளர்த்துள்ளார். பிள்ளைகளுக்கும் நல்ல வரன்களைத் தேடி நல்ல பேரப்பிள்ளைகளையும் கண்டு மகிழ்ந்துள்ளார்.

தேசப்பற்றும் மொழிப்பற்றிலும் ஊறிய இவர் கடந்த காலத்தில் அப்போதைய நிர்வாக அலகுகளான பொருண்மிய அமைப்பு, நிர்வாக, நீதி அலகுகளிலும் பங்கேற்று திறப்படைச் செயற்பட்டுள்ளார் இதனால் இவர் இரானுவத்தால் கைது செய்யப்பட்டு பவள்வாகனம், இரானுவ வாகனம் ஆகியவற்றில் ஏற்றிச் சென்று விசாரித்துமுள்ளனர். இதனாலும் மனம் தளராதது தொடர்ந்து செயலாற்றி வந்துள்ளார்.

வடமொழி கலப்பற்ற தூய தமிழில் பெயர்கள் வைக்கவேண்டும் என்ற திட்டத்திற்கு அமைய தனது பேரப்பிள்ளைகளுக்கு தூய தமிழ் சொல்லினை பெயர்கள் மாற்றிய முதல் மனிதன் தம்பிஜயா தான்.

தம்பிஜயா அண்ணர் தனது 80 வருட வாழ்நாளில் பெரும் பகுதியை எமது பிரதேச அபிவிருத்திக்காகவே ஈடுசெய்துள்ளார் தம்பிஜயா அண்ணருக்கு எதிராளிகள் என்று எவரும் இல்லை இந்த மண்ணிலே நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்த இந்த அற்புதமான மனிதனது இழப்பு அவரது குடும்பம், உறவினர்களுக்கு மட்டுமல்ல இந்தப் பிரதேச மக்களுக்கும் ஒரு பெரிய இழப்பாகும் பிறந்தவர் எவரும் இவ் வையகத்தில் நிலைத்து விடுவதில்லை செயற்கரிய பணிகள் செய்ததால் அவரது நிலைவுகள் என்றும் நிலைத்து நிற்கின்றது .

ஓம் சாந்தி   ஓம் சாந்தி   ஓம் சாந்தி

சிவக்கொழுந்து - புவனேஸ்வரன்
(சமாதான நீதிவான், கரைச்சிப்பிரதேச
சபைஉறுப்பினர்)

அமரர் உயர் திரு நாகலிங்கம் தம்பி ஐயா

JP அவர்களின் நீங்காத நினைவுகள்

அமரர் உயர் திரு. நாகலிங்கம்- தம்பி ஐயா அண்ணன் அவர்கள் “மனிதன்” என்பதற்கு எவ்வகை வரைவிலக்கணங்கள் உண்டோ அவை அனைத்தும் அவருள் அடங்கும் பல் வகை குணாம்சங்களை உடைய மனிதர்கள் யாவரும் அவர் முன் நின்று அவர் முகம் பார்த்து கதைத்தால் அந்த நொழும் பொழுதில் அவரது குணாம்சங்களை அடைந்து விடுவார்கள். அவ்வளவு வசீகரமான வார்த்தைகள், முகபாவனை, புன்சிரிப்பு, அரவணைப்பு இதனால் தான் “சமாதான நீதவான்” என்கின்ற கௌரவ பட்டத்தைப் பெற்றார்.

வட்டக்கச்சி, இராமநாதபுரம் பகுதியிலே அவர் முன் செல்லும் பிணக்குகளை பக்குவமாக தீர்ப்பது அவரது தனிக்கலை. அவரிடத்தில் நான் பெற்ற அறிவு அனுபவமாக “நெடுந்தீவு” மக்களின் பேச்சு வழக்கில் உள்ள பல தமிழ் சொற்களிற்கு மிகத் தெளிவான விளக்கங்களைப் பெற்றுக் கொண்டது. உதாரணமாக “பகிர்” என்ற சொல் ஊரில் கல்லால் அடுக்கிய வேலையைக் குறிக்கும் அதற்கு அவர் தந்த விளக்கமோ மிக அற்புதமானது அவருடன் பேசக் கிடைத்த வாய்ப்புக்கள் யாவும் பொன்னானவை.

அண்மையில் அவரது பெறாமகன் திரு.சிட்டு ஆசிரியர் அவர்களது வீட்டு சுப நிகழ்வில் உரையாழிய நினைவுகள் மனதில் நீங்காதுள்ளது. இனி இவர் போன்ற நல்லோரை காண்பது அரிது என்பதே என்துயர்.

அண்ணனின் ஆத்மா சாந்தி அடையவும் துயருற்றிருக்கும்
குடும்பத்தார் அமைதி பெற “மாவய அம்பாளை” பிரார்த்திக்கின்றேன்

சாந்தி

நீங்கா நினைவுடன்
மு.சிவமோகன்
மிரதேச சபை உறுப்பினர்
இராமநாதபுரம்/ வட்டக்கச்சி
செயலாளர்.
இரணைமடு கமக்காரர்
அமைப்புகளின் சம்மேளனம்.

அண்ணனுக்கு சமர்ப்பணம்

அண்ணா நீங்கள் ஒரு தங்கை வேண்டுமென்று
நான் வர வேண்டினீர்கள் இன்று என்னை
விட்டுச் சென்றதெனா?
என்றும் புன்னகை பூத்த உங்கள் முகம்
அன்பான உபசரிப்பு வாங்கிக் குட்டி எனும்
அரவணைப்பு எல்லாம் எங்கே இனி....

தங்கை

பப்ரிஸ்த் தங்கம்மா மீமரிகிறிஸ்தின்

என் அருமை அண்ணாவுக்கு சுமர்ப்பணம்

ஆலம் விருட்சமாய் இருந்த எம் குடும்பம் அப்பாவை இழந்து அம்மாவோடு விழுதுகளாக நாம் ஒன்றாக இருந்த காலத்தை எண்ணிப் பார்ப்போமா? நாம் ஒன்பது பேரும் திருமணமாகி ஒன்றாக வாழ்ந்த காலத்தை எண்ணிப் பார்ப்போமா? தந்தையை இள வயதில் இழந்தாலும் எங்களுக்கு நல்ல தந்தையாக இருந்த உங்களையும் உங்களுக்கு முத்தோரையும் எண்ணி ஆறுதல் அடைவோமா?

நல்ல குடும்பம் நல்ல பிள்ளைகள் என்ற பெயருக்குரியவர். நீங்கள் மூத்தோர் வழியில் நாமும் நடந்து சென்றோம் எங்கள் முன்னேற்றம் உங்கள் அறிவுரையும் நற்பண்பும் எங்கள் பிள்ளைகளுக்கு சென்றடைகிறது என நினைத்து கண்ணீரிலும் சிறு ஆறுதல் அடைகின்றோம். வார்த்தையில் மட்டும் பணிவிருந்தால் போதாது பணிவாக இருக்க வேண்டும். அத்தனை பண்புகளுக்கும் சொந்தக்காரராக வாழ்ந்து காட்டினீர்கள். தம்பி என்ற சொல்லுக்கு வேறு சொல் இல்லை என்ற அளவிற்கு எம் மீது பாசமாய் பண்பாய் உறவை வளர்த்தீர்கள்.

ஒருவருக் கொருவர் துணையாக இருக்க வேண்டும் என்று வட்டக்கச்சியில் ஆசை அண்ணாவோடு (பசுபதி) உங்களையும் அம்மாவின் அறிவுரையோடு திருமண வாழ்க்கையை தொடர்ந்தீர்கள் மனைவி, பிள்ளைகளோடு சகல செல்வமும் பெற்று பெருவாழ்வு வாழ்ந்த காலத்தில் சமாதான நீதவானாகவும் பணியேற்று அப் பணியை திறம்படச் செய்து மக்கள் மனதில் நீங்கா இடம் பிடித்தீர்கள்.

உங்கள் வாழ்க்கையை புலம் பெயர் நாட்டில் எம்முடன் உங்கள் பிரிவில் கலந்து கொண்டவர்கள் கூறியதைக் கேட்டு கவலையிலும் சிறிது தேறினோம். உங்களைப் பிரிந்து பலகாலம்

வாழ்ந்ததால் உங்கள் பிரிவு உண்மையா என எண்ணத்தோன்றுகின்றது. இனி நாம் அங்கு வந்து யாரைப்பார்ப்போம் ஏங்குகின்றோம். இங்கிருந்து உங்கள் மறைவால் துயர் உற்றிருக்கும் அண்ணி, பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள், என தருமைச் சகோதர சகோதரிகள் குடும்பத்தார் அனைவரிற்கும் ஆண்டவன் துனை புரிய வேண்டும். என மன்றாடி வேண்டிக் கொண்டு உங்கள் ஆத்மா சாந்தி அடைய இறைவன் பாதார விந்தம் தொட்டு வேண்டுகின்றேன்.

ஓம் சாந்தி

**உங்களின் தம்பி
(தம்பா) நா. பரமநாதன்
செயலாளர் முரசூரமாட்டை/
கண்டாவளை.
மக்கள் ஒன்றியம்
கனடா.**

மாமாவுக் காக.....

அன்பாலும் பண்பாலும் எமை அரவணைத்த எங்கள் அன்பு மாமா இன்று எங்கள் எல்லோரையும் பரிதவிக்க விட்டு விண்ணுகைம் சென்றதேனோ? இதனை ஏற்க மனது மறுத்தாலும் பிறந்தவர் யாவரும் இறப்பது திண்ணம் என்ற நியதிக்கு அமைய எமை நாடே தீற்றா டிவண்டியுள்ளது.

எல்லோருக்கும் அன்பானவராகவும் பண்பானவராகவும் எங்கள் அம்மாவின் அன்பு அண்ணாவாகவும் வாழ்ந்து ஊர் மக்களுக்கு சமாதான நீதவானாகவும் வாழ்ந்து வந்த எங்கள் மாமா இன்று எங்களுடன் இல்லை அவர் எங்கள் எல்லோரையும் பரிதவிக்கவிட்டு விண்ணுகைம் சென்றாலும் என்றும் எங்கள் எல்லோருடனும் நீக்கமற நிறைந்து இருப்பீர்கள்.

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த மாமா என்றும் நீங்கள் வானுறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படுவீர்கள்” உங்கள் ஆத்மா சாந்தி பெற இறைவனை இறைஞ்சி நிற்கும் அன்பு மருமகள்.

பிரியா

மாமாவுக்காக

என் அன்பு மாமாவே
எனக்கு ஒரு நல்ல தந்தையாக
தான் இருந்தீர்கள் உங்களைப் பற்றி
எழுதவே முடியவில்லை கண்ணீர் தான்
வருகின்றது
என் வாழ்க்கையில் கிடைத்த மிக பெரிய
பொக்கிஷம் மாமா நீங்கள்
நீங்கள் எங்களை விட்டுச் சென்றதை
ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை மாமா
ஆயிரம் உறவுகள் இருந்தாலும் உங்கள்
கூடத்தை
யாராலும் சரி செய்ய முடியாது மாமா
கின்னும் எத்தனை ஜென்மம் பிறந்தாலும்
உங்கள்
மருமகளாகவே பிறக்கும் வரம் கிடைக்கும் மாமா.

நிறோ

My Grandpa

I Love you grandpa
You best in the world
I love old thing that you did and tha
You call my nick name kethu kutty
I sad to my grandpa that I
I will take my dad with me to SriLanka
But youre not there any more buty didn't

Get chance to see my sister
She miss you really
I miss and I Love you
My grandapa is best in the wold.

By
L. Kethavan and
Aanshi.

எம் அருமைத் தாத்தா

தாத்தா நீங்கள் எங்களை தூக்கியெடுத்து
உங்களின் அன்பு மொழியால்
தினமும் சிந்தனைக் கதைகள் பல கூறி
பெற்றோரின் கண்டிப்பில் இருந்து தடுத்து
எமக்கு புத்தி சொல்லி
கேட்டதெல்லாம் வாங்கித் தந்து
கண்ணை இமை காப்பது போல்
எம்மைக் காத்து அரவணைத்தீர்களே
இனி உங்கள் அரவணைப்பிற்கு
எங்கே போவது தாத்தாக்குட்டி

உங்களைத் தேரும்
உங்களின் அன்பு பேர்த்திகள்
லக்ஷ்மி, திகாசி, டக்ஷஜா

எம் அருமை அப்பப்பாவே

வெள்ளை நிறம் வெள்ளையுடை
வெள்ளை முடி உயர்ந்த உடல்
வேட்டி அணிந்து வலம் வந்த
வோங்கை நீர் மறைந்ததேன்?

கார் காலத்திலே காலனவன் அழைப்பு வந்ததோ
எம் கருவிழிகளில் கண்ணீர் சொரிய
எம்மை தவிக்க விட்டதேன்?
எம் அருமை அப்பப்பாவே

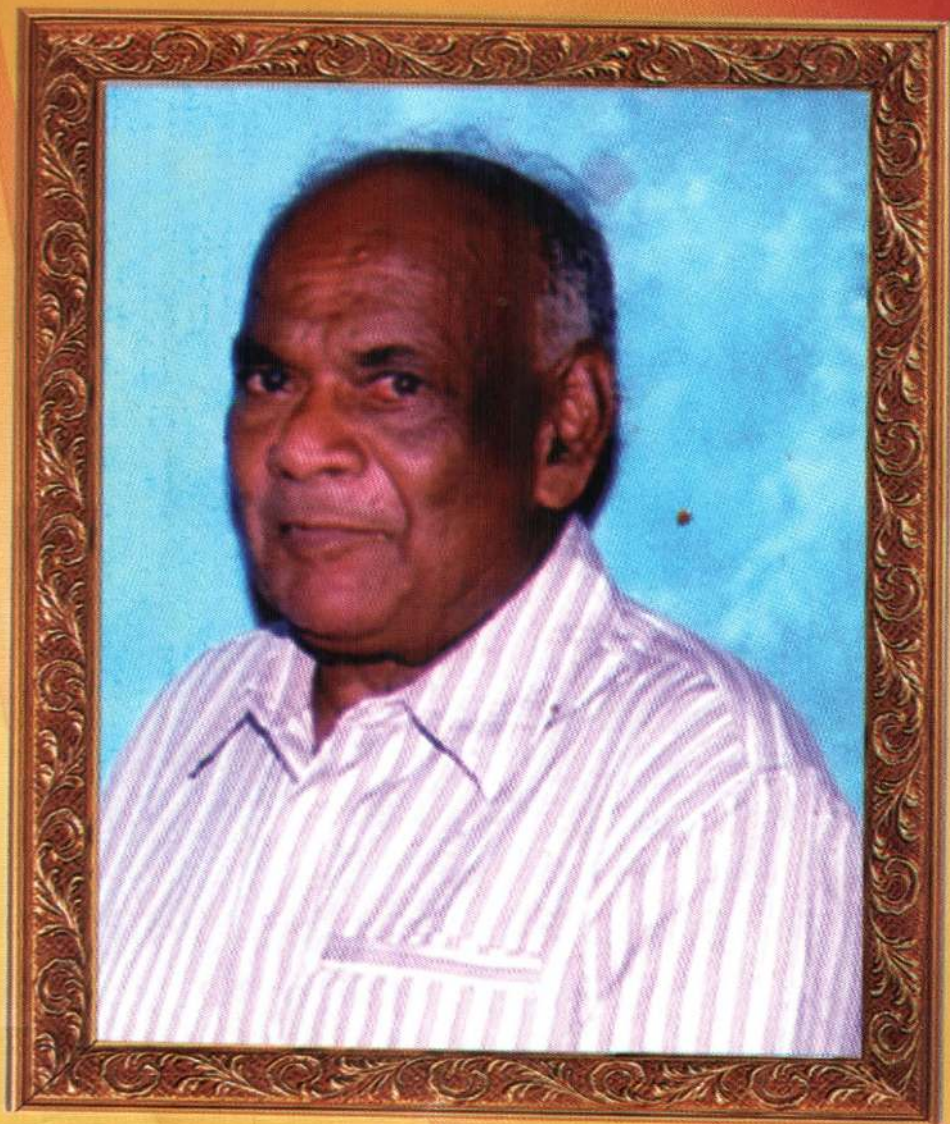
மழலையான எம்மிடம் மழலை மொழி பேசி
உயிர்த் தோழனாய் இருந்த உத்தமரே
சிறுவயதில் உயிர் எழுத்தும் பழக்கிய ஞாபகம்
இன்றும் எண்ணுகையில் உயிரையே கொய்து போகின்றது

தடியால் அடிக்கையில் தண்டனை வாழ்க்கையில்
துளிர்விடும் புன்னகையும் - நாம்
அடும் வேளையில் அன்புடன் அணைக்கும்
பாசக் கரத்தையும் எவ்வாறு மறக்க முடியும்

எம்மைப் பார்க்கும் போது - உம்
கண்களில் சொரியும் கண்ணீரும்
உதட்டில் பூக்கும் உத்தம புன்னகையும் - எம்
கைகளில் இடும் குட்டி முத்தமும்
என்றும் எம் நினைவுகளில் வாடும்

உம்மால் வந்த விழுதுகளே நாம் - உம்
மிரிவால் விழுந்து கிடக்கின்றோம்
தந்தைக்கு உயிர் தந்த தலைவனே
இன்றேன் பூமித்தாயின் கருவறையினுள்
சென்று மறைந்தாய்

உமக்காய் காத்திருக்கும்
மூத்த பேரப்பிள்ளைகள்
(அறிவரசன், புகழரசன், இசைநிலா,
எழிலரசன், தமிழ்நிலா)

அன்புச் சித்தப்பாவிற்கு

ஆண்டுதோறும் அழுது புரண்டாலும்
சீத்தப்பா உங்கள் நினைவு
தாண்டுமோ எமை வீட்டு
தவிர்க்கின்றோம் உம் மக்கள்
வேண்டிய போதெல்லாம்
விரைந்து முன் நின்றீர்
மீண்டும் வருமோ அக்காலம்
மனம் ஷநாந்து வாடுகின்றோம்.

எல்லார்க்கும் எல்லாமாய்
என்றும் இருந்தீர்
பொல்லார்க்கும் நல்லானாய்
பொழுதும் பண்புநீர்
கல்லும் கரைந்துருகும்
கன்வான உம் பேச்சால்
வல்லமை எமக்கிருந்தால் - உம்
வழி நாம் வாழ

ஒன்றாக நாம் சுவடி
ஒற்றுமையாய் வாழ்ந்த காலம்
நன்றாக இன்னும் நம்
நினைவிலே வந்து போக
நின்றோடும் உம் வதனம்
நீங்காது எம்முன் வர
சென்றீரோ சீத்தப்பா - உமை
ஜென்மத்திலும் நாம் மறவோம்.

தலைமுறைக்கு மூன்றாவதாய்
 தவம்ருந்து நாம் பெற்றோம் – எம்
 தலை நிம்ருமுன்னே உம்
 தடம் யாவும் மறைந்ததுவே
 நிலை குலைந்து நாம் போனோம்
 நீவீர் போனதால்
 அலையாய் வந்து அடித்ததுவே
 ஆற்றாது அழுகின்றோம்

சித்திக்கும் தம்பிமார், தங்கை குடும்பத்தார்க்கு ஆறுதல் கூறுவதோடு
 சித்தப்பாவின் ஆத்மா சாந்திக்காகவும் இறைவனிடம்
 இறைஞ்சுகின்றோம்.

கந்தையா
 பெரியப்பா குடும்பம்

கண்ணீருடன் ஒரு நம்மம்

அன்பான அண்ணா இன்று நீங்கள் எம்முடன் இல்லை
நானும் இங்கு இல்லை எமது குடும்பப் பூங்காவில் மூன்றாவது
அண்ணனாக நீங்கள் நாம் தம்பிகளாக.... சிறிய வயதில் எமது
தந்தையை இழந்தாலும் அக் குறையைக் போக்கியவர் நீங்கள்.
தாயாக, தந்தையாக, தோழனாக வாழ்ந்து காட்டியவர்.

மண்ணில் பிறந்தோரில் “இப்படித்தான் வாழ வேண்டுமென” எமை
வழிப்படுத்தியவர். சிறு வயதில் ஒரு கூட்டினுள் வாழ்ந்த நாம் இன்று
வேறு தேசங்களில் பிரிவுத்துயர் வாட்டுகின்றது நான் இறைவனிடம்
ஒன்றை வேண்டுகின்றேன். மீண்டும் பிறப்பு என ஒன்று இருந்தால்
எங்களது குடும்பத்தில் மீண்டும் பிறந்து விட வேண்டும் என்ற
ஒன்றையே.

உங்கள் ஆத்மா சாந்தி அடைய இறைவனை வேண்டுகின்றேன்

கண்ணீருடன்
அன்புத் தம்பி
நா. கணபதிப்பிள்ளை
கனடா

விநாயகர் அகவல் ஒளவைபாரர் அருள்பது

சீதக் களபச் செந்தா மரைப்பும்
பாதச் சிலம்பு பல இசை பாடப்
பொன்னரை ஞாணும் பூந்துகி லாடையும்
வண்ண மருங்கில் வளர்ந்தழ கெறிப்பப்
பேழை வயிறும் பெரும் பாரக் கோடும்
வேழ முகமும் விளங்குசிந் தூரமும்
அஞ்சு கரமும் அங்குச பாசமும்
நெஞ்சிற் குழகொண்ட நீலமேனியும்
நானற் வாயும் நாலிரு புயமும்

மூன்று கண்ணும் மும்மதச் சுவடும்
இரண்டு செவியும் இலங்குபொன் முடியும்
திரண்டமும் புரிநூல் திகழொளி மார்பும்
சொற்பதங் கடந்த துரிய மெஞ்ஞான
அற்புதம் நின்ற கற்பகக் களிநே
முப்பழம் நுகரும் மூஷிக வாகன!
இப்பொழு தென்னை யாட்கொள வேண்டித்
தாயாய் எனக்குத் தானெழுந் தருளி
மாயாப் பிறவி மயக்க மறுத்தே
திருந்திய முதலைந் தெழுத்துந் தெளிவாய்ப்

பொருந்தவே வந்தென் உளந்தனிற் புகுந்து
 குருவழி வாகிக் குவலயந் தன்னில்
 திருவழி வைத்து திறமிது பொருளென
 வாடா வகைதான் மகிழ்ந் தெனக் கருளிக்
 கோடா யுதத்தாற் கொடுவினை களைந்தே
 உவட்டா உபதேசம் புகட்டி என் செவியில்
 தெவிட்டாத ஞானத் தெளிவையுங் காட்டி
 ஐம்புலன் தன்னை அடக்கும் உபாயம்
 இன்புறு கருணை யினிதெனக் கருளிக்
 கருவிக ளொடுங்கும் கருத்தினை அறிவித்து

இருவினை தன்னை அறுத்திருள் கழந்து
 தலமொரு நான்குந் தந்தெனக் கருளி
 மலமொரு மூன்றின் மயக்க மறுத்தே
 ஒன்பது வாயில் ஒருமந் திரத்தால்
 ஐம்புலக் கதவை அடைப்பதுங் காட்டி
 ஆறா தாரத் தங்கிசை நிலையும்
 பேறா நிறுத்திப் பேச்சுரை யறுத்தே
 இடைபிங் கலையின் எழுத்தறிவித்துக்
 கடையிற் சுழுமுனைக் கபாலமும் காட்டி
 மூன்று மண்டலத்தின் முட்டிய தூணின்

நான்குபு பார்பின் நாவில் உணர்த்திக்
 குண்டலி யதனிற் கூடிய அசைப
 விண்டெழு மந்திரம் வெளிப்பட உரைத்து
 மூலா தாரத்தின் மூண்டெழு கனலைக்
 காலால் எழுப்புங் கருத்தறி வித்தே
 அமுத நிலையும் ஆதித்தன் இயக்கமும்
 குமுத சகாயன் குணத்தையும் கூறி
 இடைச்சக் கரத்தின் ஈரெட்டு நிலையும்
 உடற் சக்கரத்தின் உறுப்பையும் காட்டி
 சண்முக தூலமுஞ் சதுர்முக சூக்கமும்

எண்முக மாக இனிதெனக் கருளி
 புரியட்ட காயம் புலப்பட எனக்குத்
 தெரியெட்டு நிலையும் தெரிசனப் பகுத்திக்,
 கருத்தினிற் கபால வாயில் காட்டி
 இருத்தி முத்தி இனிதெனக் கருளி
 என்னை அறிவித்து எனக்கருள் செய்து
 முன்னை வினையின் முதலைக் களைந்தே
 வாக்கும் மனமும் இல்லா மனோலயம்
 தேக்கியே என்றன் சிந்தை தெளிவித்து
 இருள்வெளி இரண்டிற் கொன்றிடமென்ன

அருள் தரும் ஆனந்தத் தழுத்திஎன் செவியில்
 எல்லையில்லா ஆனந்தம் அளித்து
 அல்லல் களைந்தே அருள்வழி காட்டிச்
 சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவம் காட்டிச்
 சித்தத்தி னுள்ளே சிவலிங்கம் காட்டி
 அணுவுக் கணுவாய் அப்பாலுக் கப்பா லாய்க்
 கணுமுற்றி நின்ற கரும்புள்ளே காட்டி
 வேடமும் நீறும் விளங்க நிறுத்திக்
 கூடுமெய்த் தொண்டர் குழாத்துடன் கூட்டி
 நெஞ்சக் கரத்தின் நிலையறி வித்துத்
 தத்துவ நிலையைத் தந்தெனை யாண்ட
 வித்தக! விநாயக விரைகழல் சரணே!

திருச்சிற்றம்பலம்

முப்பத்திரெண்டு (32) வகைப் பீள்ளையார்

1. ஏகதந்த	விநாயகர்	- நீலநிற மேனியர்
2. ஏகாட்சர	விநாயகர்	- செந் நிறத்தவர்
3. உத்தண்ட	விநாயகர்	- சிவம்பு நிறத்தவர்
4. ஊர்த்துவ	விநாயகர்	- வொன் நிறத்தவர்
5. உச்சிஷ்ட	விநாயகர்	- நீல நிறத்தவர்
6. பக்தி	விநாயகர்	- சாம்பல் நிறத்தவர்
7. பால	விநாயகர்	- இளஞ்சிவம்பு
8. சக்தி	விநாயகர்	- செந்நிறத்தவர்
9. வீர	விநாயகர்	- சிவம்பு நிறத்தவர்
10. தகுண	விநாயகர்	- செந்நிற மேனியர்
11. விக்ன	விநாயகர்	- வொன் நிறத்தவர்
12. விஜய	விநாயகர்	- செந் நிறத்தவர்
13. லக்ஷ்மி	விநாயகர்	- வெண்ணிறத்தவர்
14. சித்தி	விநாயகர்	- பசும்வொன் நிறத்தவர்
15. மகா	விநாயகர்	- செந் நிறத்தவர்
16. ஹேரம்ப	விநாயகர்	- கரியநிறத்தவர்
17. கஷிப்ர	விநாயகர்	- செவ்வரத்தம் பூமேனியர்
18. நிருத்த	விநாயகர்	- வொன் நிறத்தவர்
19. ஹெரித்ரா	விநாயகர்	- மஞ்சள் நிறத்தவர்
20. திரயாட்சர	விநாயகர்	- வொன் நிறத்தவர்

21. சுஷிப்ரமிரசாத	விநாயகர்	-	செந்நிற மேனியர்
22. வர	விநாயகர்	-	செந் நிறத்தவர்
23. சிருஷ்ஷ	விநாயகர்	-	செந் நிறத்தவர்
24. ரணமோசன	விநாயகர்	-	வெண் பளிங்கு நிறம்
25. துண்டி	விநாயகர்	-	செந் நிறத்தவர்
26. சிம்ம	விநாயகர்	-	வெண்ணிறத்தவர்
27. துர்க்கை	விநாயகர்	-	செந் நிறத்தவர்
28. சங்கடஹர	விநாயகர்	-	பாலகூரியன் நிறம்
29. யோக	விநாயகர்	-	பாலகூரியன் நிறம்
30. த்விமுக	விநாயகர்	-	இரத்தின நிறம்
31. த்ரிமுக	விநாயகர்	-	செந் நிறத்தவர்
32. துவிஜ	விநாயகர்	-	சந்திரனை ஒத்த நிறம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவபுராணம்

தொல்லை யிரும்பிறவிச் சூழந்தனை நீக்கி
அல்ல லறுத்தானந்தம் ஆக்கியதே - எல்லை
மருவா நெறியளிக்கும் வாதவூ ரெங்கோன்
திருவா சகமென்னுந் தேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

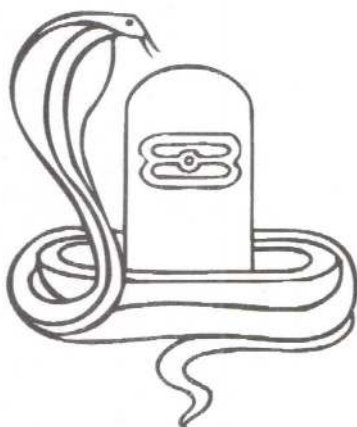
நமச்சிவாய வாழ்க! நாதன் தாவ் வாழ்க!
இமைப்பொழுதும் என்நெஞ்சில் நீங்காதான் தாவ் வாழ்க!
கோகழி யாண்ட குருமணிதன் தாவ் வாழ்க!
ஆகம மாகி நின் றண்ணியான் தாவ் வாழ்க!
ஏகன் அனேகன் இறைவன் னாடி வாழ்க!
வேகங் கெடுத்தாண்ட வேந்த னாடி வெல்க!
பிறப்பறுக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் மயங்கழல்கள் வெல்க!
முறத்தார்க்குச் சேயோன்றன் பூங்கழல்கள் வெல்க!
கரங்குவிவார் உள்மகிழங் கோன் கழல்கள் வெல்க!
சிரங்குவிவார் லங்குவிக்கும் சீரோன் கழல் வெல்க!
ஈசனாடி போற்றி எந்தையாடி போற்றி!
தேச னாடி போற்றி சிவன்சே வடி போற்றி!
நேயத்தே நின்ற நிமலனாடி போற்றி!

மாயம் பிறப்பறுக்கும் மன்ன னடி போற்றி!
 சீரார் பெருந்துறைநந் தேவ னடி போற்றி!
 ஆராத இன்பம் அருளு மலை போற்றி!
 சிவனவன் என் சிந்தையுள் நின்ற அதனால்
 அவனருளாலே அவன்தான் வணங்கிச்
 சிந்தை மகிழ்ச் சிவபுராணந் தன்னை
 முந்தை வினை முழுதும் ஓய உரைப்பனியான்
 கண்ணுதலான் தன் கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
 எண்ணுதற் கெட்டா எழிலார் கழலிறைஞ்சி
 விண்ணிறைந்தும் மண்ணிறைந்தும் மிக்காய் விளங்கொளியாய்
 எண்ணிறைந் தெல்லை இலாதானே நின்வெருஞ்சீர்
 பொல்லா வினையேன் புகழுமா ஹொன்றறியேன்
 புல்லாகிப் பூடாய் பூழுவாய் மரமாகிப்
 பல்விருக மாகிப் பறவையாய் பாய்பாகிக்
 கல்லாய் மனிதராய்ப் போயாய் கணங்களாய்
 வல்லகூர ராகி முனிவராய் தேவராய்ச்
 செல்லா அ நின்ற இத் தாவர சங்கமத்துள்
 எல்லாப் பிறப்பும் பிறந்திளைத்தேன் எம் பெருமான்
 மெய்யே உன் யொன்னடிகள் கண்டின்று வீடுந்றேன்
 உய்ய என் உள்ளதுள் ஓங்கார மாய் நின்ற
 மெய்யா விமலா விடைப்பாகா வேதங்கள்
 ஐயா என ஓங்கி ஆழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே
 வெய்யாய் தணியாய் இயமானனாம் விமலா
 பொய்யாயின வெல்லாம் போயகல வந்தருளி
 மெய்ஞ்ஞான மாகி மிளிர்கின்ற மெய்ச்சுடரே
 எஞ்ஞானம் இல்லாதேன் இன்பம் பெருமானே
 அஞ்ஞானந் தன்னை அகல்விக்கும் நல்ஹிவே
 ஆக்கம் அளவுறுதி இல்லாய் அனைத்துலகம்
 ஆக்குவாய் காப்பாய் அழிப்பாய் அருள் தருவாய்
 போக்குவாய் என்னைப் புகுவிப்பாய் நின்தொடும்பில்
 நாற்றத்தின் நேரியாய் சேயாய் நணியானே
 மாற்றம் மனங்கழிய நின்ற மறையோனே

கறந்தயால் கன்னலொடு நெய்கலந்தாற் போலச்
 சிறந்தடியார் சிந்தனையுள் தேனூறி நின்று
 பிறந்த பிறப்பகுக்கும் எங்கள் பெருமான்
 நிறங்கனோ ரைந்துடையாய் விண்ணோர்க ளோத்த
 மறைந்திருந்தாய் எம்பெருமான் வல்வினையேன் தன்னை
 மறைந்திட மூடிய மாய இருளை
 அறம்பாவம் என்னும் அருங்கயிற்றாற் கட்டிப்
 புறந்தோல் யோர்த்தெங்கும் புழுவழுக்கு மூடி
 மலஞ்சோரும் ஒன்பது வாயிற் குடிலை
 மலங்கப் புலைனைந்தும் வஞ்சனையைச் செய்ய
 விலங்கு மனத்தால் விமலா உனக்குக்
 கலந்த அன் பாகிக் கசிந்துள் ளருகும்
 நலந்தான் இலாத சிறியேங்கு நல்கி
 நிலந்தன் மேல் வந்தருளி நீள்கழல்கள் காட்டி
 நாயிற் கடையாய்க் கிடந்த அடியேற்குத்
 தாயிற் சிறந்த தயவான தத்துவனே
 மாசற்ற சோதி மலர்ந்த மலர்ச்சுடரே
 தேசனே தேனா ரமுதே சிவபுரனே
 மாசமாம் பற்றறுத்தும் யாரிக்கும் ஆரியனே
 நேச அருள்பரிந்து நெஞ்சில் வஞ்சங்கெடப்
 பேராது நின்ற பெருங்கருணைப் பேராறே
 ஆரா அமுதே அளவில்லாப் வயம்மானே
 ஓராதார் உள்ளத் தொளிக்கும் ஒளியானே
 நீராய் உருக்கியென் ஆருயிராய் நின்றானே
 இன்பமுந் துன்பமும் இல்லானே உள்ளானே
 அன்பருக்கு கன்பனே யாவையுமாய் அல்லையுமாஞ்
 சோதியனே துன்னிருளே தோன்றாய் பெருமையனே
 ஆதியனே அந்தம் நடுவாகி அல்லானே
 ஈர்த்தென்னையாட் கொண்ட எந்தை பெருமானே
 கூர்த்த மெய்ஞானத்தாற் கொண்டு ணர்வார் தங்கருத்தின்
 நோக்கரிய நோக்கே நுணுக்கரிய நுண்ணுணர்வே
 யோக்கும் வரவும் புணர் வுமிலாப் புண்ணியனே

காக்குமெங் காவலனே காண்பரிய மேரொளியே
 ஆற்றின்ப வெள்ளமே அத்தாமிக் காய்நின்ற
 தோற்றச் கூட ரொளியாய்ச் சொல்லாத நுண்ணுணர்வாய்
 மாற்றமாம் வையகத்தின் வெவ்வேறே வந்தறிவாம்
 தேற்றனே தேற்றத் தெளிவே என் சிந்தனையுள்
 ஊற்றான உண்ணா ரமுதே உடையானே
 வேற்று விகார விடக்குடம்பி னுட்கிடப்ப
 ஆற்றேன் எம் ஐயா அரனே ஓ என்றென்று
 யோற்றிப் புகழ்ந்திருந்து யொய்கெட்டு மெய்யானார்
 மீட்டிங்கு வந்து வினைப்பிறவி சாராமே
 நள்ளிருளில் நட்டம் பயின்றாடும் நாதனே
 தில்லையுட் கூத்தனே தென் பாண்டி நாட்டானே
 அல்லற் பிறவி அறுப்பானே ஓவென்று
 சொல்லற் கரியானைச் சொல்லித் திருவடக்கீழ்ச்
 சொல்லி பாட்டின் யொருளுணர்ந்து சொல்லுவார்
 செல்வர் சிவபுரத்தின் உள்ளார் சிவனடக்கீழ்ப்
 பல்லோரும் ஏத்தப் பணிந்து.

திருச்சிறும்பலம்

தேவராய சுவாமிகள் அருளிய கந்த சஷ்டி கவசம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

துதிப்போர்க்கு வல்வினைபோம் துன்பம்போம் நெஞ்சில்
பதிப்போர்க்குச் செவ்வம் பலித்துக் - கதித்தோங்கும்
நிஷ்டையுங் கைகூடும் நிமலனருள்
கந்த சஷ்டி கவசந் தனை.

குறள் வெண்பா

அமரர் இடந்தீர் அமரம் புரிந்த
குமரனடி நெஞ்சே குறி.

நூல்

சஷ்டியை நோக்க சரவண பவனார்
சிஷ்டருக் குதவும் செங்கதிர் வேலோன்
பாதமிரண்டில் பன்மணிச் சதங்கை
கீதம் பாட கிண்கிணி ஆட
மையல் நடஞ்செய்யும் மயில்வா கனனார்
கையில்வே லால்னைக் காக்க என்று வந்து
வரவர வேலா யுதனார் வருக
வருக வருக மயிலோன் வருக
இந்திரன் முதலா எண்திசை போற்ற

மந்திர வடிவேல் வருக வருக
 வாசவன் மருகா வருக வருக
 நேசக் குறமகள் நினைவோன் வருக
 ஆறுமுகம் படைத்த ஐயா வருக
 நீறிடும் வேலவன் நித்தமும் வருக
 சீரகிரி வேலவன் சீக்கிரம் வருக
 சரவணபவனார் சடுதியில் வருக
 ரவண பவச ரரரர ரரர
 ரிஹண பவச ரிரிரி ரிரிரி
 நிபவ சரஹண நிறநிற நிறென
 வசர ஹணப வருக வருக
 அசுரர் குடிகெடுத்த ஐயா வருக
 என்னை ஆளும் இளையோன் கையில்
 ஐயும் கிலியும் அடைவுடன் செளவும்
 உய்யொளி செளவும் உயிரையுங் கிலியும்
 கிலியுஞ் செளவும் கிளரொலி யையும
 நிலைபெற நென்முன் நித்தமும் ஒளிரும்
 சண்முகன் நீயும் தனிஒளி ஒவ்வும்
 குண்டலி யாம்சிவ குகன்தினம் வருக
 ஆறுமுகமும் அணிமுடி ஆறும்
 நீறுஇடு நெற்றியும் நீண்ட புருவமும்
 பன்னிரு கண்ணும் பவளச் செவ்வாயும்
 நன்னெறி நெற்றியில் நவமணிச் சுட்டியும்
 ஈராறு செவியில் இலகு குண்டலமும்
 ஆறிரு திண்புயத்து அழகிய மார்பில்
 பல் பூசுணமும் பதக்கமும் தரித்து
 நன்மணி பூண்ட நவரத்தின மாலையும்
 முப்பரி நூலும் முத்தணி மார்பும்
 செப்பு அழகுடைய திருவயிறு உந்தியும்
 துவண்ட மருங்கில் சுடர்ஒளிப் படும்
 நவரத்னம் பதித்த நற்சீராவும்
 இருதொடை அழகும் இணைமுழந் தாளும்

அழகுடன் முதுகை அருள்வேல் காக்க
 பழுபதினாறும் பருவேல் காக்க
 வெற்றிவேல் வயிற்றை விளங்கவே காக்க
 சிற்றிடை அழகுறச் செவ்வேல் காக்க
 நாணாம் கயிற்றை நல்வேல் காக்க
 ஆண் குறியிரண்டும் அயில்வேல் காக்க
 பிட்டம் இரண்டும் பெருவேல் காக்க
 வட்டக்குதத்தை வல்வேல் காக்க
 பணத்தொடை இரண்டும் பருவேல் காக்க
 கணைக்கால் முழந்தாள் கதிர்வேல் காக்க
 ஐவிரல் அடியினை அருள்வேல் காக்க
 கைகள் இரண்டும் கருணைவேல் காக்க
 முன்கை இரண்டும் முரணவேல் காக்க
 பின்கை இரண்டும் பின்னவள் ளிருக்க
 நாவில் சரஸ்வதி நந்துணை ஆக
 நாபிக் கமலம் நல்வேல் காக்க
 முப்பா நாடியை முனைவேல் காக்க
 எப்பொழு தும் எனை எதிர்வேல் காக்க
 அடியேன் வசனம் அசைவுள நேரம்
 கடுகவே வந்து கனகவேல் காக்க
 வருகவேல் தன்னில் வச்சிரவேல் காக்க
 அரையிருள் தன்னில் அனையவேல் காக்க
 ஏமத்தில் சாமத்தில் எதிர்வேல் காக்க
 தாமதம் நீங்கிச் சதுர்வேல் காக்க
 காக்க காக்க கனகவேல் காக்க
 நோக்க நோக்க நொடியினில் நோக்க
 தாக்கத் தாக்கத் தடையறத் தாக்க
 பார்க்க பார்க்க பாவம் பொடிபட
 பில்லி சூனியம் பெரும்பகை அகல
 வல்லபூதம் வலாக்ஷ டிகப்பேய்கள்
 அல்லல் படுத்தும் அடங்கா முனியுயும்
 பிள்ளைகள் தின்னும் புழக்கடை முனியும்
 கொள்ளிவாய்ப் பேய்களும் குறளைப் பேய்களும்

பெண்களைத் தொடரும் பிரம ராட்ஷதரும்
 அடியனைக் கண்டால் அலறிக் கலங்கிட
 இரிசி காட்டேரி இத்துன்ப சேனையும்
 எல்லினும் இருட்டிலும் எதிர்ப்படும் அண்ணரும்
 கனபூசை கொள்ளும் காளியோடு அனைவரும்
 விட்டாங்காரரும் மிகுபல சேய்களும்
 தண்டியக் காரரும் சண்டா ளர்களும்
 என்பெயர் சொல்லவும் இடிவிழுந்து ஓடிட
 ஆனை அடியினில் அரும்பா வைகளும்
 பூனை மயிரும் பிள்ளைகள் ளென்பும்
 நகமும் மயிரும் நீள்முடி மண்டையும்
 பாவைகளுடனே பலகல சத்துடன்
 மனையில் புதைத்த வஞ்சனை தனையும்
 ஒட்டியப் பாவையும் ஒட்டியச் செருக்கும்
 காசும் பணமும் காவுடன் சோறும்
 ஓதுமஞ் சனமும் ஒருவழிப் போக்கும்
 அடியனைக் கண்டால் அலைந்து குலைந்திட
 மாற்றார் வஞ்சகர் வந்து வணங்கிடக்
 காலதூ தாளென்னைக் கண்டாறகலங்கிட
 அஞ்சி நடுங்கிட அரண்டு புரண்டிட
 வாய்விட்டு அலறி மதிக்கெட்டு ஓடப்
 படியனில் முட்டப் பாசக் கயிற்றால்
 கண்டுடனங்கம் கதறிடக் கட்டு
 கட்டியருட்டு கால்கை முறியக்
 கட்டு கட்டு கதறிடக் கட்டு
 செக்கு செக்கு செதில் செதிலாக
 சொக்கு சொக்கு குர்ப்பகைச் சொக்கு
 குத்து குத்து கூர்வடி வேலால்
 பற்று பற்று பகலவன் தணலெரி
 விடு விடு வேலை வெருண்டதுஓடப்
 புலியும் நரியும் புன்னரி நாயும்
 எலியும் கரடியும் இனித் தொடர்ந்து ஓடத்

தேனும் பாம்பும் செய்யான் பூரான்
 கடிவிட விசுஷங்கள் கடித்துயர் அங்கம்
 ஏறிய விசுஷங்கள் எளிதுடனிறங்க
 ஒளிப்பும் சுளுக்கும் ஒருதலை நோயும்
 வாதம் சயித்தியம் வலிப்பும் பித்தம்
 சூலைசயங் குண்மம் சொக்குச் சிரங்கு
 குடைச்சல் சிலந்தி குடல்விப் பிரதி
 பக்கப்பிளவை படர்தொடை வாழை
 கடுவன் படுவன் கைத்தாள் சிலந்தி
 பற்குத் தரணை பருவரை யாப்பும்
 எல்லாப் பிணியும் எந்தணைக் கண்டால்
 நில்லாது ஓட நீ எனக் கருள்வாய்
 ஈரேழு உலகமும் எனக்கு உறவாக
 ஆணும் பெண்ணும் அனைவரும் எனக்கா
 மண்ணாள் அரசரும் மகிழ்ந்து உறவாக
 உன்னைத் துதிக்க உன் திரு நாமம்
 சரவண பவனே சையொளி பவனே
 திரிபுர பவனே திகழொளி பவனே
 பரிபுர பவனே பவயொழி பவனே
 அரிதிரு மருகா அமரா பதியைக்
 காத்துத் தேவர்கள் கடுஞ்சிறை விடுத்தாய்
 கந்தா குகனே கதிர் வேலவனே
 காத்திகை மைந்தா கடம்பா கடம்பனை
 இடும்பனை அழித்த இனியவேல் முருகா
 தணிகா சலனே சங்கரன் புதல்வா
 கதிர்கா மத்து றை கதிர்வேல் முருகா
 பழனிப் பதிவாழ் பால குமாரா
 ஆவினன் குடிவாழ் அழகிய வேலா
 செந்தில் மாமலை உறும் செங்கல்வ ராயா
 சமராபுரி வாழ் சண்முகத் தரசே
 காரார் குழலாள் கலைமகள் நன்றாய்
 என்னா விருக்க யானுனைப் பாட
 எனைத் தொடர்ந் திருக்கும் எந்தை முருகனைப்

பாடினேன் ஆடினேன் பரவசமாக
 ஆடினே னாடினேன் ஆவினன் குடியை
 நேச முடன்யான் நெற்றியிலணியப்
 பாச வினைகள் பற்றது நீங்கி
 உன்பதம் பெறவே உன்னருளாக
 அன்புட னிரட்கூழி அன்னமும் சொன்னமும்
 மெத்தமெத் தாக வேலா யுதனார்
 சித்திபெற் றடியான் சிறப்புடன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மயிலோன் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க வடிவேல் வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குரு வாழ்க
 வாழ்க வாழ்க மலைக்குற மகளுடன்
 வாழ்க வாழ்கவென வறுமைகள் நீங்க
 எத்தனை குறைகள் எத்தனை பிழைகள்
 எத்தனை அடியேன் எத்தனை செயினும்
 பெற்றவ னீகுரு பொறுப்ப துன்கடன்
 பெற்றவள் குறமகள் பெற்றவ ளாமே
 பிள்ளையென்றன்பாய்ப் பிரிய மளித்து
 மைந்தனென் மீதுன் மனமகிழ்ந்து தருளித்
 தஞ்சமென் றடியார் தழைத்திட வருள் செய்
 கந்தர் சகூடி கவசம் விரும்பிய
 பாலன் தேவ ராயன் பகர்ந்ததைக்
 காலையில் மாலையில் கருத்துட ன்நாளும்
 ஆசார த்துடன் அங்கம் துலக்கி
 நேச முடனொரு நினைவது வாகிக்
 கந்தர் சகூடிக் கவச மிதனைச்
 சிந்தை கலங்காது தியானிப்பவர்கள்
 ஒருநாள் முப்பத் தாறுருக் கொண்டு
 ஓதியே செபித்து உகந்து நீறணிய
 அட்டதிக் குள்ளோர் அடங்கலும் வசமாய்த்
 திசைமன்ன ரெண்மர் சேர்ந்தங் கருளுவர்
 மாற்றல ரெல்லாம் வந்து வணங்குவர்
 நவகோள் மகிழ்ந்து நன்மை யளித்திடும்

நவமதனெனவும் நல்லெழில் பெறுவர்
 எந்த நாளுமீ ரெட்டாய் வாழ்வர்
 கந்தர் கை வேலாம் கவசத் தடியை
 விழியாய்க் காண மெய்யாய் விளங்கும்
 விழியால் காண வெருண்டிடும் பேய்கள்
 பொல்லாதவரைப் பொடிப்பொடி யாக்கும்
 நல்லோர் நினைவில் நடனம் புரியும்
 சர்வ சத்துரு சங்கரத்தடி
 அறிந்தெனது உள்ளம் அகூட லட்சுமிகளில்
 வீர லட்சுமிக்கு விருந்து உணவு ஆகச்
 சூர பத்மாவைத் துணித்தகை யதனால்
 இருபத் தேம்வர்க்கு உவந்(து) அமுது அழித்த
 குருபரன் பழநிக் குன்றினில் இருக்கும்
 சின்னக் குழந்தை சேவடி போற்றி
 எனைத்தடுத்த தாட்கொள் என்றன துள்ளம்
 மேவிய வடிவுறும் வேலவ போற்றி
 தேவர்கள் சேனா பதியே போற்றி
 குறமகள் மனமகிழ் கோவே போற்றி
 திறமிகு திவ்விய தேகா போற்றி
 இடும்பா யுதனே இடும்பா போற்றி
 கடம்பா போற்றி கந்தா போற்றி
 வெட்சி புனையும் வேளே போற்றி
 உயர்கிரி கனகசபைக்கு ஓர் அரசே!
 மயில்நடம் இடுவாய் மலரடி சரணம்
 சரணம் சரணம் சரவண பவஓம்
 சரணம் சரணம் சண்முகா சரணம்

-கவசம் முற்றிற்று-

லிங்காஸ்டகம்

பீரம்மு முராரிஜ ஷோரார்க்கு லிங்கம்
நீர்மல பாஷோத சோபித லிங்கம்
ஜம்மஜதுக்க விநாசக லிங்கம்
தத்பிரணமாம் ஸதாசிவ லிங்கம்

தேவ முனிப்பிரவார்க்கு லிங்கம்
காம தஹம் கருணாகர லிங்கம்
ராவண தர்ப்ப விநாசன லிங்கம்
தத்பிரணமாம் ஸதாசிவ லிங்கம்

ஸர்வஷோகந்தி ஸோலேபித லிங்கம்
புத்தி விவர்த்தன காரண லிங்கம்
ஸ்த்த ஸோராஸோர வந்தித லிங்கம்
தத்பிரணமாம் ஸதாசிவ லிங்கம்

கனகமகாமணி பூஜித லிங்கம்
பண்பதி வேஷ்டித சோபித லிங்கம்
தக்ஷ யக்ஞ விநாசன லிங்கம்
தத்பிரணமாம் ஸதாசிவ லிங்கம்

குங்கும சந்தன லேபித லிங்கம்
பங்கய ஹார ஸோசோபித லிங்கம்
ஸஞ்சித பாவ விநாச லிங்கம்
தத்பிரணமாம் ஸதாசிவ லிங்கம்

தேவ கணாற்சீச் ஸேவித லிங்கம்
பாவன பக்தி ப்ரபாகர லிங்கம்
தனகர கோடி ப்ரபாகர லிங்கம்
தத்ப்ரணமாய் ஸதாச்வ லிங்கம்

அஷ்டதளோபர் வேஷ்டித லிங்கம்
ஸர்வ ஸமுத்பவ காரண லிங்கம்
அஷ்டதர்த்தீர விநாசீத லிங்கம்
தத்ப்ரணமாய் ஸதாச்வ லிங்கம்

ஸரகுரு ஸர்வர பூயித லிங்கம்
ஸரவண புஸ்ப ஸதாச்வ லிங்கம்
பராத்பரம் பரமாத்மக லிங்கம்
தத்ப்ரணமாய் ஸதாச்வ லிங்கம்

கௌரிகாப்யு

விநாயகர் துதி

முன்னின்று செய்யுள் முறையாய்ப் புனைவதற்கு
என்னின் றருள் செய் எலிவாகனப் பிள்ளாய்
சொற்குற்ற மொடு பொருட்குற்றம் சோர்வு தரும்
எக்குற்றமும் வாராமற்கா.

வேண்டுதற் கூறு

காப்பெடுக்க வந்தேனே கௌரியம்மா தாயாரே
காத்தென்னைத் தேற்றிடுவாய் காளிமகா தேவியரே
காலமெல்லாம் நின்னரிய காப்பெடுத்தே வாழ்ந்திடுவேன்
எண்ணும் கருமம் இனிதாக முடித்திடுவாய்
பண்ணும் வினை யாவும் பனி போலப் போக்கிடுவாய்
உண்ணும் உணவாக உயிரினுக் குயிராக
என்றும் இருந்தே எனைக்காத்து வந்திடுவாய்
காடும் கடந்து வந்தேன் மலையும் கடந்து வந்தேன்
காளிமகா தேவியரே காப்பெனக்குத் தந்திடுவாய்
சூலம் கொண்டவளே சுந்தர முகத்தவளே
அரியை உடையவளே அம்மாகாளி தாயே
கொடிய மகிடாகூரனைக் கூறு போட்டவளே
அசுரக் குணம் யாவும் அழிக்கும் சுடர்க்கொடியே
சிவனை நினைத்தல்லோ சீர்விரதம் நீ இருந்தாய்
பரனை நினைத்தல்லோ பதி விரதம் நீ இருந்தாய்
அரணை நினைத்தல்லோ அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்
சங்கரனை எண்ணியல்லோ சங்கரி நீ நோன்பிருந்தாய்
ஐங்கரனைப் பெற்றவளே அன்று நீ நோன்பிருந்தாய்
விரதத்தை கண்டே விழித்தான் சிவனவனும்
அம்மா உமையனைத்தே அருள்மாரி பொழிந்தானே

வகையாற்றுப் படலமிதை வழிவழியாய்க் காட்டிடுவீர்
 நெறியறியாத் திகைப்போர்க்கு நெறிமுறையைக் காட்டிடுவாய்
 காப்பை புனைந்து விடு காலபயம் ஓட்டிவிடு
 நூலைப் புனைந்து விடு நுண்ணறிவை ஊட்டி விடு
 வல்லமையைத் தந்து விடு வையகத்தில் வாழ விடு
 காளிமகா தேவியரே காப்பருளும் தேவியரே
 காப்பைப் புனைபவளே காப்பாய் இருப்பவளே
 நாடு செழிக்கவென்றே நற்காப்பு அருளுமம்மா
 வீடு செழிக்கவென்றே விழைகாப்பு அருளுமம்மா
 நல்வாழ்வு வாழ்வதற்கு நறுங்காப்பு அருளுமம்மா
 அல்லல் அறுப்பதற்கு அருட்காப்பு அருளுமம்மா
 பிள்ளை அற்றவர்க்கு பெருங்காப்பு அருளுமம்மா
 பூமணியே மாமணியே புனிதவதி தாயவளே
 நான் விரும்பும் காப்பை நலமுடனே தாருமம்மா
 கல்வி சிறப்பதற்கு கலைமகளே வாருமம்மா
 செல்வம் சிறப்பதற்கு வீரசக்தி தாருமம்மா
 பாட்டுடைத் தலைவியரே பராசக்தி தாயவளே
 ஏட்டுடைத் தேவியரே எல்லாம் மிகு வல்லபையே
 காப்பெடுக்க வந்தேனம்மா கனிவுடனே பாருமம்மா
 பால் பழங்கள் வெற்றிலைகள் பல்வகைத்திரவியங்கள்
 நானுமக்குத் தாறேனம்மா நயந்தென்னைக் காருமம்மா
 காளிமகா தேவியளே காசினிக்கு வித்தவளே
 வித்தை விதைப்பவளே வினைகாக்கும் காப்பவளே
 எத்தால் வாழ்ந்திடுவோம் எல்லாம் உமதருளே
 காசினியில் வேற்றுமையை கணப்பொழுதே மாற்றிவிட்டால்
 ஏசலின்றி வாழ்ந்திடுவோம் ஏத்து புகழ் தேவியளே
 காப்பெனக்குப் போட்டுவிட்டால் கல்மனது இளகிவிடும்
 ஞானம் பெருகிவரும் நல்வாழ்வு மிகுந்து வரும்
 தொடர்ந்து அணிவோருக்கு தொடட்தெல்லாம் ஜெயமாகும்

இசைந்து அணிவோர்க்கு நினைத்ததெல்லாம் ஈடேறும்
 நம்பி அணிவோருக்கு நல்லதெல்லாம் பெருகிவரும்
 நாள்கள் கோள்கள் எல்லாம் நலமுடனே இணைந்துவரும்
 சந்தனச் சாந்தவளே சங்கரியே சாந்தினியே
 குங்குமப் பூச்சவளே குலக்கொழுந்தே கௌரியம்மா
 காப்புக் கட்டிவிட்டு கடமை முடிந்ததென்று
 ஏப்பம் மிக விட்டு என்றுமே இருந்தறியேன்
 நாளும் பொழுதிலெல்லாம் நறுங்காப்பு கட்டதனில்
 பூவும் நீருமிட்டு போற்றி வணங்கிடுவேன்
 காலைப் பொழுதெழுந்து காப்பதனில் விழித்திடுவேன்
 ஞானச் செழுஞ் சுடரே காளியுனைக் காணுகின்றேன்
 காப்பெனக்குக் கையிலுண்டு கடமைகளைச் செய்திடுவேன்
 ஏய்ப்பவரைக் கண்டால் எரிமலை போல் கனன்றிடுவேன்
 தீமைச் செயலெதுவும் தெரியாது செய்கையிலே
 காப்புக் கையிலிருந்து கண்திறந்து காட்டுமடி
 சொல்லற் கரிதான சோதிமிகு காப்பதனை
 இருபது நாள்வரையில் இசைவோடு விரதமிருந்து
 பக்தி மனதுடனே பரவி யணிவோர்க்கு
 சித்தியெல் லாந்தருவாள் சீர்பெருகு கௌரியவள்
 முத்திக்கு வழியுமுண்டு முக்கால உணர்வுமுண்டு
 எச்சக்கதிலுள் னோர்களெல்லாம் ஏற்றியெமைப் போற்றிடுவர்
 சொற்சக்தி பொருட்சக்தி துலங்கி வந்திடவே
 அச்சக்தி எல்லாம் அருள்வாள் கௌரியவள்
 கௌரிக் காப்பதனை காலம் தவறாமல்
 முறையாய் அணிந்து வர முன்வினைகள் நீங்கிவர
 ஞானம் ஓங்கிவர நல்லறிவு துலங்கிவர
 தேவிமகா காளியரே தெவிட்டாத தீங்கனியே
 காளியாய் வந்தமர்ந்த கௌரியே காப்பருளும்

திருச்சிற்றம்பலம்

சகலகலா வல்லிமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கினையும்
ஏய உணர்விக்கும் என் அம்மை - தூய
உருப்பளிங்கு போல்வாளென் னுள்ளத்தினுள்ளே
இருப்பளிங்கு வாராதிடர்.

வெண்டா மரைக்கன்றி நிற்பதந் தாங்கவென் வெள்ளை யுள்ளத்
தண்டா மரைக்குத் தகாது கொலோசக மேழுமளித்
துண்டானுறங்க வொழித்தான் பித்தாகவுண்டாக்கும் வண்ணம்
கண்டான் சுவை கொள் கரும்பேசகல கலா வல்லியே.

நாடும் பொருட்சுவை சொற்குவை தோய்தர நாற்கவியும்
பாடும் பணியில் பணித்தருள் வாய் பங்க யாசனத்திற்
கூடும் பசும் பொற் கொடியே கனதனக் குன்றுமைம் பாற்
காடும் சுமக்குங் கரும்பே சகலகலா வல்லியே

அளிக்கும் செழுந்தமிழ் தெள்ளமு தார்ந்தான் னருட்கடலிற்
குளிக்கும் படிக்கென்று கூடுங்கொ லோவுளங் கொண்டு தெள்ளித்
தெளிக்கும் பனுவற் புலவோர் கவிமழை சிந்தக் கண்டு
களிக்குங் கலாப மயிலே சகல கலா வல்லியே.

தாக்கும் பணுவற்றிறை தோய்த்த கல்வியுஞ் சொற் சுவை தோய்
வாக்கும் பெருகப்பணித் தருள் வாய் வட நூற் கடலும்
தேக்குஞ் செழுந்தமிழ்ச் செல்வமுந் தொண்டர் செந் நாவினின்ரு
காக்குங் கருணைக் கடலே சகல கலா வல்லியே!

பஞ்சப் பிதந்தரு செய்ய பொற் பாதபங் கேரு கமென்
நெஞ்சத் தடத்தல ராத தென் னேநெடுந் தாட் கமலத்
தஞ்சத் துவச முயர்ந்தோன் செந் நாவு மகமும் வெள்ளைக்
கஞ்சத் தவிசொத் திருந்தாய் சகல கலா வல்லியே!

பண்ணும் பரதமும் கல்வியுந் தீஞ்சொற் பணுவலும் யான்
எண்ணும் பொழுதெளி தெய்தநல் காயெழு தாமறையும்
விண்ணும் புவியும் புனலுங் கனலும் வெங்காலுமன்பர்
கண்ணுங் கருத்தும் நிறைந்தாய் சகல கலா வல்லியே!

பாட்டும் பொருளும் பொருளாற் பொருந்தும் பயனுமென்பாற்
கூட்டும் படிநின் கடைக்கனல் காயுளங் கொண்டு தொண்டர்
தீட்டுங் கலைத்தமிழ் தீம்பாலமுதந்தெளிக்கும் வண்ணங்
காட்டும் வெள்ளோதிமப் பேடே சகல கலா வல்லியே!

சொல்லிற் பனமு மவதான முங்கவி சொல்லவல்ல
நல்வித்தை யுந்தந் தடிமை கொள் வாய் நளினாசனஞ்சேர்
செல்விக்கரி தென் றொரு கால முஞ்சிதை யாமை நல்குங்
கல்விப் பெருஞ் செல்வப் பேறே சகல கலா வல்லியே!

சொற்கும் பொருட்கு முயிரா மெய்ஞ் ஞானத்தின் தோற்றமென்ன
நிற்கின்ற நினை நனைப்பவர் யார் நிலந் தோய் புழைக்கை
நற்குஞ் சரத்தின் பிடியோ டரசன்ன நாண நடை
கற்கும் பதாம்புயத்தாளே சகல கலா வல்லியே.

மண்கண்ட வெண்குடைக் கீழாக மேற்பட்ட மன்னரு மென்
பண்கண் டளவிற் பணியச் செய் வாய்படைப் போன் முதலாம்
விண்கண்ட தெய்வம்பல் கோடியுண்டேனும் விளம்பிலுன் போற்
கண்கண்ட தெய்வமுளதோ சகல கலா வல்லியே

திருப்பாவை

ஸ்ரீ ஆண்டாள் அருளியது

மார்கழித் திங்கள்மதி நிறைந்த நன்னாளால்
நீராடப் போதுவீர்! போது மினோ நேறிழையீர்
சீர்மல்கும் ஆய்ப்பாழ்ச்செல்வச் சிறுமீர்காள்!
கூர்வேல் கொடுந்தொழிலன்நந்தகோ பன்குமரன்
ஏரார்ந்த கண்ணியசோதை இளஞ்சிங்கம்
கார்மேனிச் செங்கண்கதிர்தியம் போல்முகத்தான்
நாரா யணனேநமக்கே பறைதருவான்
பாரோர் புகழ்ப்பழுந்தேலோர் எம்பாவாய்!

வையத்து வாழ்வீர்கள்நாமும்நம் பாவைக்குச்
செய்யும் கிரிசைகள்கேள்ரேர் பாற்கடலுள்
பையத் துயின்றபரமன் அழபாழ
நெய்யுண்ணோம் பாலுண்ணோம் நாட்காலே நீராழ
மையிட்(டு) எழுதோம்மலரிட்டு நாம் முடியோம்
செய்யாதன செய்யோம் தீக்குறளைச் சென்றோதோம்
ஐயமும் பிச்சையும் ஆந்தனையும் கைகாட்டி
உய்யுமாறு எண்ணி உகந்தேலோர் எம்பாவாய்!

ஓங்கி உலக ளந்த உத்தமன் பேர்பாழ
நாங்கள்நம் பாவைக்குச் சாற்றிநீர் ஆடினால்
தீங்கின்றி நாடெல்லாம் திங்களும் மாரிபெய்து
ஓங்கு பெருஞ்செந்நெல் ஊடு கயலுகளப்
பூங்குவளைப் போதில் பொறிவண்டு கண்படுப்பத்
தேங்காதே புக்கிருந்து சீர்த்த முலைபற்றி
வாங்கக் குடம்நிறைக்கும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
நீங்காத செல்வம் நிறைந்தேலோர் எம்பாவாய்!

ஆழி மழைக்கண்ணா! ஒன்றும்நீ கைகரவேல்
 ஆழியுள் புக்கு முகந்துகொ[டு] ஆர்த்தேறி
 னாழி முதல்வன் உருவம்போல் மெய்கறுத்துப்
 பாழியம் தோளுடைப் பற்பநா பன்கையில்
 ஆழிபோல் மின்னி வலம்புரிபோல் நின்றதிர்ந்து
 தாழாதே சார்ங்கம் உதைத்த சரமழைபோல்
 வாழ உலகினில் பெய்திடாய் நாங்களும்
 மார்கழி நீர் ஆட மகிழ்ந்தேலோர் எம்பாவாய்...

மாயானை மன்னு வடமதுரை மைந்தனைத்
 தூய பெருநீர் யழுனைத் துறைவனை
 ஆயர் குலத்தினில் தோன்றும் அணிவிளக்கை
 தாயைக் குடல்விளக்கம் செய்ததா மோதரனைத்
 தூயோமாய் வந்துநாம் தூமலர் தூவித்தொழுது
 வாயினால் பாழ மனத்தினால் சிந்திக்க
 போய பிழையும் புகுதருவான் நின்றனவும்
 தீயினில் தூசாகும்! செப்போலேர் எம்பாவாய்!

புள்ளும் சிலம்பினகாண் புள்ளரையன் கோயிலில்
 வெள்ளை விளிசங்கின் பேரரவம் கேட்டிலையோ
 பிள்ளாய்! எழுந்திராய்! பேய்முலை நஞ்சுண்டு
 கள்ளச் சகடம் கலக்கழியக் காலோச்சி
 வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்த வித்தினை
 உள்ளத்துக் கொண்டு முனிவர்களும் யோகிகளும்
 மெள்ள எழுந்து அரியென்ற பேரரவம்
 உள்ளம் புகுந்து குளிந்தேலோர் எம்பாவாய்.

கீசகீச என்றெங்கும் ஆனைச்சாத் தம்கலந்து
 பேசின பேச்சரவம் கேட்டிலையோ? பேய்ப்பெண்ணே!
 காசும் பிறப்பும் கலகலப்பக் கைபேர்த்து
 வாச நறுங்குழல் ஆய்ச்சியர் மத்தினால்
 ஓசைப் படுத்த தயிரரவம் கேட்டிலையோ?

நாயகப் பெண்பிள்ளாய்! நாரா யணன்மூர்த்தி
கேசவனைப் பாடவுநீ கேட்டே கிடத்தியோ?
தேசம் உடையாய் திறவேலோர் எம்பாவாய்!

கீழ்வானம் வெள்ளென்று எருமை சிறுவீடு
மேய்வான் பரந்தனகாண் மிக்குள்ள பிள்ளைகளும்
போவான்போ கின்றாரைப் போகாமல் காத்து உன்னைக்
கூவுவான் வந்துநின்றோம் கோது கலமுடைய
பாவாய்! எழுந்திராய் பாமுப் பறைகொண்டு
மாவாய் பிளந்தானை மல்லரை மாட்டிய
தேவாதி தேவனைச் சென்றுநாம் சேவித்தால்
ஆவாவென்று ஆராய்ந்[து] அருளேலோர் எம்பாவாய்!

தாமணி மாடத்துச் சுற்றும் விளக்கெரிய
தூபம் கமழத் துயில னைமேல் கண்வளரும்
மாமான் மகளே! மணிக்கதவம் தாஸ்திறவாய்
மாமீர்! அவளை எழுப்பீரோ உன்மகள் தான்
உளமையோ? அன்றிச் செவிடோ? அனந்தலோ?
ஏமப் பெருந்துயில்? மந்திரப் பட்டாளோ?
நாமம் பலவும் நவின்னேலோர் எம்பாவாய்!

நோற்றுச் சுவர்க்கம் புகுகின்ற அம்மனாய்!
மாற்றமும் தாராரோ வாசல் திறவாதார்?
நாற்றத் துழாய்முடி நாரா யணன்நம்மால்
போற்றப் பறைதரும் புண்ணியனால் பண்டொருநாள்
கூற்றத்தின் வாய்விழ்ந்த சும்ப கரணனும்
தோற்றும் உனக்கே பெருந்துயில்தான் தந்தானோ?
ஆற்ற அனந்தல் உடையாய் அருங்கலமே
தேற்றாய் வந்து திறவேலோர் எம்பாவாய்!

கற்றுக் கறவை கணங்கள் பலகறந்து
 செற்றார் திறலழியச் சென்று செருச்செய்யும்
 குற்றமொன்று இல்லாத கோவலர்தம் பொற்கொடியே!
 புற்றரவு அல்துல் புனமயிலே! போதராய்
 சுற்றத்தத் தோழிமார் எல்லாரும் வந்துநின்
 முற்றம் புகுந்து முகில்வண்ணன் பேர்பாடச்
 சிற்றாதே பேசாதே செல்வப் பெண்டாட்டி! நீ
 எற்றுக் குறங்கும் பொருளேலோர் எம்பாவாய்!

கனைத்தி ளங் கற்றெருமை கன்றுக்கு இரங்கி
 நினைத்து முலைவழியே நின்றுபோல் சோர
 நனைத்துஇல்லம் சேறாக்கும் நற்செல்வன் தங்காய்!
 பனித்தலை லீழநின் வாசற் கடைபற்றிச்
 சினத்தினால் தென்னிலங்கைக் கோமானைச் செற்ற
 மனத்துக்கு இனியானைப் பாடவும்நீ வாய்திறவாய்
 இனித்தான் எழுந்திராய் ஈதென்ன பேருறக்கம்
 அனைத்தில்லத் தாரும் அறிந்தேலோர் எம்பாவாய்!

புள்ளின் வாய் கீண்டானைப் பொல்லா அரக்கனைப்
 கிள்ளிக் களைந்தானைக் கீர்த்திமை பாழப்போய்ப்
 பிள்ளைகள் எல்லாரும் பாவைக் களம்புக்கார்
 வெள்ளி எழுந்து வியாழன் உறங்கிற்று
 புள்ளும் சிலம்பின காண் போதிரிக் கண்ணினாய்!
 குள்ளக் குளிரக் குடைந்து நீர் ஆடாதே
 பள்ளிக் கிடத்தியோ? பாவாய் நீ நன் னாளால்
 கள்ளம் தவிர்ந்து கலந்தேலோர் எம்பாவாய்.

உங்கள் புழைக்கடைத் தோட்டத்து வாவியுள்
 செங்கழுநீர் வாய்நெகிழ்ந்து ஆம்பல்வாய் சும்பினகாண்
 செங்கல் பொழக்கூறை வெண்பல் தவத்தவர்
 தங்கள் திருக்கோயில் சங்கிருவான் போகின்றார்

எங்கள் முன்னம் எழுப்புவான் வாய்பேசும்
நங்காய்! எழுந்திராய் நாணாதாய் நாவுடையாய்
சங்கொடு சக்கரம் ஏந்தும் தடக்கையன்
பங்கயக் கண்ணானைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்!

எல்லே! இளம்கிளியே! இன்னம் உறங்குதியோ?
சில் லென்று அழையேன்மின் நங்கைமீர்! போதர்கின்றேன்
வல்லைஉன் கட்டுரைகள் பண்டே உன் வாயறிதும்
வல்லீர்கள் நீங்களே நானேதான் ஆயிருக
ஒல்லைநீ போதாய் உனக்கென்ன வேறுடையை
“எல்லாரும் போந்தாரோ?” போந்தார் போந்து எண்ணிக்கொள்”
வல்லானைக் கொன்றானை மாற்றாநரை மாற்றழிக்க
வல்லானை மாயனைப் பாடேலோர் எம்பாவாய்!

நாயகனாய் நின்ற நந்தகோபனு டைய
கோயில் காப் பானே! கொழுத் தோன்றும் தோராண
வாயில் காப் பானே! மணிக்கதவம் தாள்திறவாய்
ஆயுர் சிறுமிய ரோழுக்கு அறைபறை
மாயன் மணிவண்ணன் நென்னலே வாய்நேர்ந்தான்
தூயோமாய் வந்தோம் துயிலெழப் பாடுவான்
வாயால் முன்ன முன்னம் மாற்றாதே அம்மா நீ
நேய நிலைக்கதவம் நீக்கேலோர் எம்பாவாய்

அம்பரமே தண்ணீரே சோறே அறஞ்செய்யும்
எம்பெருமான்! நந்தகோ பாலா! எழுந்திராய்
கொம்பனார்க்கு எல்லாம் கொழுந்தே! குலவிளக்கே!
எம்பெரு மாட்டி யசோதாய் அறிவுறாய்
அம்பரம் ஊடறுத்து ஒங்கிலை களந்த
உம்பர்கோ மானே! உறங்காது எழுந்திராய்
செம்பொற் கழலழக்ச் செல்வா! பலதேவா!
உம்பியும் நீயும் உறங்கேலோர் எம்பாவாய்!

உந்து மதகளிற்றன் ஓடாத தோள்வலியன்
 நந்தகோ பாலன் மருமகளே! நப்பின்னாய்!
 கந்தம் கமழும் குழல்! கடைதிறவாய்
 வந்தெங்கும் கோழி அழைத்தனகாண் மாதவிப்
 பந்தல்மேல் பல்கால் குயிலினங்கள் கூவினகாண்
 பந்தார் விரவி! உன் மைத்துனன் பேர்பாடச்
 செந்தா மரைகையால் சீரார் வளையொலிப்ப
 வந்து திறவாய் மகிழ்ந்தேலோர் எம்பாவாய்!

குத்து விளக்கெரிய கோட்டுக்கால் கட்டில்மேல்
 மெத தென்ற பஞ்ச சயனத்தின் மேலேறிக்
 கொத்தலர் பூங்குழல் நப்பின்னை கொங்கைமேல்
 வைத்துக் கிடந்த மலர்மார்பா! வாய்திறவாய்
 மைத்தடங் கண்ணிணாய் நீஉன் மணாளனை
 எத்தனை போதும்துயிலெழ வொட்டாய்காண்
 எத்தனை மேலும் பிரிவாற்ற கில்லாயால்
 தத்துவம் அன்ற தகவேலோர் எம்பாவாய்!

முப்பத்து மூவர் அமராக்கு முன்சென்று
 கப்பம் தவிர்க்கும் கலியே! துயிலெழாய்
 செப்பம் உடையாய் திறலுடையாய் செற்றார்க்கு
 வெப்பம் கொடுக்கும் விமலா! துயிலெழாய்
 செப்பென்ன மென்முலைச் செவ்வாய்ச் சிறு மருங்குல்
 நப்பின்னை நங்காய்! திருவே! துயிலெழாய்
 உக்கமும் தட்டொளியும் தந்துஉன் மணாளனை
 இப்போதே எம்மை நீர் ஆட்டேலோர் எம்பாவாய்

ஏற்ற கலங்கள் எதிர் பொங்கி மீதுளிப்ப
 மாற்றாதே பால்சொரியும் வள்ளல் பெரும்பசுக்கள்
 ஆற்றப் படைத்தான் மகனே! அறிவுறாய்
 உன்றும் உடையாய்! பெரியாய்! உலகினில்

தோற்றமாய் நின்ற சுடரே! துயிலெழாய்
மாற்றார் உனக்கு அழபணியுமா போலே
போற்றியாய் வந்தோம் புகழ்தேலோர் எம்பாவாய்

அங்கண்மா ஞாலத்து அரசர் அபிமான
பங்கமாய் வந்துநின் பள்ளிக்கட் டிற்கீழே
சங்கம் இருப்பார்போல் வந்து தலைப் பெய்தோம்
கிங்கிணி வாய்ச் செய்த தாமரைப் பூப்போலே
செங்கண் சிறுச் சிறிதே எம்மேல் விதியாவோ
திங்களும் ஆதித் தியனும் எழுந்தாற்போல்
அங்கண் இரண்டுங் கொண்டு எங்கள் மேல் நோக்குதியேல்
எங்கள்மேல் சாபம் இழிந்தேலோர் எம்பாவாய்

மாரி முலைமுழைஞ்சில் மன்னிக் கிடந்துறங்கும்
சீரிய சிங்கம் அறிவுற்ற தீவிழித்து
வேரி மயிர்வொங்க எப்பாடும் பேர்ந்துதறி
மூரி நிமிர்ந்து முழங்கிப் புறப்பட்டூப்
போதருமாப் போலேநீ புவைப் புவண்ணா! உன்
கோயில் நின்று இங்ஙனே போந்துருளிக் கோப்புடைய
சீரியசிங்கா சனத்திருந்து யாம் வந்த
காரியம் ஆராய்ந்து அருளேலோர் ரெம்பாவாய்.

அன்றில் உலகம் அளந்தாய்! அழபோற்றி
சென்றங்குத் தென்னிலங்கை செற்றாய்! திறல் போற்றி
பொன்றச்சகடம் உதைத்தாய்! புகழ் போற்றி
கன்று குணிலா எறிதாய்! கழல் போற்றி
குன்று குடையா எடுத்தாய்! குணம் போற்றி
வென்று பகை கெடுக்கும் நின் கையில் வேல் போற்றி
என்றென்றுன் சேவகமே ஏத்திப் பறைகொள்வான்
இன்றுயாம் வந்தோம் இரங்கேலோர் எம்பாவாய்.

ஒருத்தி மகனாய்ப் பிறந்தோர் அரவில்
 ஒருத்தி மகனாய் ஒளித்து வளரத்
 தறித்க்கிலான் ஆகித் தான் தீங்கு நினைந்த
 கருத்தைப் பிழைப்பித்துக் கஞ்சன் வயிற்றில்
 நெருப்பென நின்ற நெடுமாலே! உன்னை
 அருத்தித்தும் வந்தோம் பறைதருதியாகில்
 திருத்தக்க செல்வமும் சேவகமும்யாம் பாழ்
 வருத்தமும் தீர்ந்து மகிழ்ந்தேலோர் எம்பாவாய்

மாலே! மணிவண்ணா! மார்கழி நீர் ஆடுவான்
 மேலையார் செய்வனகள் வேண்டுவன கேட்டியேல்
 ஞாலத்தை எல்லாம் நடுங்க முரல்வன
 பாலன்ன வண்ணத்துன் பாஞ்சசன்னியமே
 போல்வன சங்கங்கள் போய்ப்பாடு உடையனவே
 சாலப்பெரும் பறையே பல்லாண்டு இசைப்பாரே
 கோல விளக்கே கொடிய விதானமே
 ஆலின் இலையாய்! அருளேலோர் எம்பாவாய்!

கூடாரை வெல்லும் சீர் கோவிந்தா! உன்தன்னைப்
 பாழப்பறை கொண்டு யாம் பெறும் சம்மானம்
 நாடுபுகழும் பரிசினால் நன்றாக
 சூடகமே தோள் வளைய தோடேசெவிப் பூவே
 பாடகமே யென்றனைய பல்கலனும் யாமணிவோம்.
 ஆடையுடுப்போம் அதன் பின்னே பாற்சோறு
 மூடநெய் பெய்து முழங்கை வழிவாரக்
 கூடியிருந்து குளிர்த்தேலோ ரெம்பாவாய்

கறவைகள் பின்சென்று கானம் சேர்துண்போம்
 அறிவொன்று மில்லாத ஆய்குலத்து உன்தன்னை
 பிறவிப் பெருந்துணை புண்ணியம் யாழடையோம்
 குறைவொன்று மில்லாத கோவிந்தா! உன்தன்னோடு
 உறவேல் நமக்கு இங்கு ஒழிக்க ஒழியாது

அறியாத பிள்ளைகளோம் அன்பினால் உன்தன்னைச்
சிறுபே ரழைத்தனவும் சீறியருளாதே
இறைவா! நீ தாராய் பறையேலோ ரெம்பாவாய்

சிற்றஞ் சிறுகாலே வந்துன்னை சேவித்துடன்
பொற்றா மரையடியே போற்றும் பொருள் கோளாய்
பெற்றம் மேய்த் துண்ணும் குலத்தில் பிறந்து நீ
குற்றேவல் எங்களைக் கொள்ளாமல் போகாது
இற்றைப் பறைகொள்வான் அன்றுகாண் கோவிந்தா!
எற்றைக்கும் ஏழேழ் பிறவிக்கும் உன்தன்னோடு
உற்றோமே ஆவோம் உனக்கே நாம் ஆட்செய்வோம்.
மற்றைநம் காமங்கள் மாற்றேலோ ரெம்பாவாய்

வங்கக் கடல் கடைந்த மாதவனைக் கேசவனைத்
திங்கள் திருமுகத்துச் சேயிழையார் சென்றிறைஞ்சி
அங்கப் பறைகொண்ட வாற்றை அணிபுதுவைப்
பைங்கமலத் தண்தெரியல் பட்டர்பிரான் கோதை சொன்ன
சங்கத் தமிழ் மாலை முப்பதும் தப்பாமே
இங்கிப் பரிசுரைப்பார் ஈரிரண்டு மால்வரைத் தோள்
செங்கண் திருமுகத்துச் செல்வத் திருமாலால்
எங்கும் திருவருள் பெற்று இன்புறுவர் எம்பாவாய்.

திருநீற்றுப்பதிகம்

திருமுறை: 2

திருஞானசம்பந்தர்

மந்திர மாவது நீறு வானவர் மேலது நீறு
சந்தர மாவது நீறு துதிககப் படுவது நீறு
தந்திர மாவது நீறு சமயத்தில் உள்ளது நீறு
செந்துவர் வாயுமைபங்கன் திருஆல வாயான் திருநீறே

வேதத்தில் உள்ளது நீறு வெந்துயர் தீர்ப்பது நீறு
போதந் தருவது நீறு புன்மை தவிர்ப்பது நீறு
ஓதத் தருவது நீறு உண்மையில் உள்ளது நீறு
சீதப்புனல் வயல் சூழ்ந்த திருஆல வாயான் திருநீறே

முத்தி தருவது நீறு முனிவ ரணிவது நீறு
சத்திய மாவது நீறு தக்கோர் புகழ்வது நீறு
பக்தி தருவது நீறு பரவ இனியது நீறு
சித்தி தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே

காண இனியது நீறு கவினைத் தருவது நீறு
பேணி யணிபவர்க் கெல்லாம் பெருமை கொடுப்பது நீறு
மாணந் தகைவது நீறு மதியைத் தருவது நீறு
சேணந் தருவது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே

பூச இனியது நீறு புண்ணிய மாவது நீறு
பேச இனியது நீறு பெருந்தவத் தோர்களுக் கெல்லாம்
ஆசை கொடுப்பது நீறு அந்தம் தருவது நீறு
தேசம் புகழ்வது நீறு திருஆல வாயான் திருநீறே

அருத்தம் தாவது நீறு அவல மறுப்பது நீறு
வருத்தந் தரணிப்பது நீறு வான மளிப்பது நீறு
பொருத்தம் தாவது நீறு புண்ணியர் பூசும்வெண் ணீறு
திருத்தகு மாளிகை சூழ்ந்த திருஆல வாயான் திருநீறே

எயிலது அட்டது நீறு இருமைக்கு முள்ளது நீறு
பயிலப் படுவது நீறு பாக்கிய மாவது நீறு
துயிலைத் தடுப்பது நீறு சுத்தம் தாவது நீறு
அயிலைப் பொலிதரு சூல தால வாயான் திருநீறே

இராவணன் மேலது நீறு எண்ணத் தகுவது நீறு
பராவண மாவது நீறு பாவ மறுப்பது நீறு
தராவண மாவது நீறு தத்துவ மாவது நீறு
அராவணங் குந்திரு மேணி ஆல வாயான் திருநீறே

மாலொ டயனறி யாத வண்ணமு முள்ளது நீறு
மேலுறை தேவர்கள் தங்கள் மெய்யது வெண்பொடி நீறு
ஏல உடம்பிடர் தீர்க்கு மின்பந் தருவது நீறு
ஆலம துண்ட மிடற்றெம் ஆல வாயான் திருநீறே

குண்டிகைக் கையர்க் களோடு சாக்கியர் கூட்டமுங் கூடக்
கண்டிகைப் பிப்பது நீறு கருத இனியது நீறு
எண்டிசைப் பட்ட பொருளா ரேத்துந் நீறு
அண்டத் தவர்பணிந் தேத்து மால வாயான் திருநீறே

ஆற்ற லடல்விடை யேறும் ஆலவா யான்திரு நீற்றைப்
போற்றிப் புகலி நிலாவும் பூசுரன் ஞானசம் பந்தன்
தேற்றித் தென்ன னுடலுற்ற தீப்பிணி யாயின தீர்ச்
சாற்றிய பாடல்கள் பத்தும் வல்லவர் நல்லவர் தாமே

திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி

சிவதுதி

பட்டினத்துப் பிள்ளையார் பாடல் (திருமுறை-11)

அறம்தான் இயற்றும் அவனிலும் கோழு அதிகம் இல்லம்
துறந்தான் அவனில் சதகோழு உள்ளத் துறவு டையோன்
மறந்தான் அறக்கற்று அறிவோடு இருந்தும் ஈரு வாதனை அற்று
இறந்தான் பெருமையை என்சொல்லு வேன்கச்சி ஏகம்பனே

பிறக்கும் பொழுது கொடுவந்த தில்லை பிறந்து மணீமேல
இறக்கும் பொழுது கொடுபோவ தில்லை இடைநடுவில்
குறிக்கும் இச் செல்வம் சிவன்தந் ததென்று கொடுக்க அறியாது
இறக்கும் குராமருக்கு என்சொல்லு வேன்கச்சி ஏகம்பனே.

கல்லாப் பிழையும் கருதாப் பிழையும் கசிந்து உருகி
நில்லாப் பிழையும் நினையாய் பிழையும் நின்அஞ் செழுத்தைச்
சொல்லாப் பிழையும் துதியாய் பிழையும் தொழாப்பிழையும்
எல்லாப் பிழையும் பொறுத்தருள்வாய் வாய்கச்சி ஏகம்பனே.

அத்தமும் வாழ்வு மகத்தமட்டே விழியம் பொழுக
மெத்திய மாதரும் வீதி மட்டே விம்மி விம்மியிரு
கைத்தல மேல் வைத்தழ மைந்தருஞ்சுரு காடும்ட்டே
பற்றித் தொடரு மிருவினைப் புண்ணியப் பாவமுமே.

ஐயிரெண்டு திங்களா அங்கமெலாம் நொந்து பெற்றுப்
பைலென்ற போதே பறிந்தெடுத்துச் - செய்யவிரு
கைப்புறத்தி லேந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பிற் காண்பேன். இனி

அரிசியோ நானிடுவேன் ஆத்தாள் தனக்கு
வரிசையிட்டுப் பார்த்து மகிழாமல் - உருசியுள்ள
தேனே அமிர்தமே செல்வத் திரவியப்பு
மகனே எனவழைத் தவாய்க்கு.

அள்ளியிடுவது அரசியோ தாய்தலைமேல
கொள்ளிதனை வைப்பேனோ கூசாமல் - மெல்ல
முகமேல் முகம்வைத்து முத்தாழ என்றன்
மகனே என அழைத் தவாய்க்கு.

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நாறு நாள் சுமந்தே
அந்திபக லாச்சிவனை யாதரித்தத் - தொந்தி
சரியச் சுமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல் மூட்டு வேன்.

வட்டிலிலும் தொட்டிலிலும் மார்மேலும் தோள்மேலும்
கட்டிலிலும் வைத்தென்னைக் காதலித்து - முட்டச்
சிறகிலிட்டுக் காப்பாற்றிச் சீராட்டும் தாய்க்கோ
விறகிலிட்டுத் தீ மூட்டு வேன்

நொந்நு சுமந்து பெற்று நோவாமல் ஏந்திமுலை
தந்து வளர்ந்தெடுத்துத் தாழாமே - அந்திபகல்
கையிலே கொண்டென்னைக் காப்பாற்றுந் தாய்தனக்கோ
மெய்யிலே தீ மூட்டு வேன்.

வீருத்தம்

முன்னையிட்ட தீ முப்புரத்திலே
பின்னையிட்ட தீ தென்னி லங்கையில்
அன்னையிட்ட தீ அழுவயிற்றிலே
யானுமிட்ட தீ மூழ்க மூழ்கவே.

வெண்பா

வேகுதே தீயதனில் வெந்து பொழு சாம்பல்
ஆகுதே பாவியேன் ஐயகோ! – மாகக்
குருவி பறவாமல் கோதாட்டி யென்னைக்
கருதி வளர்த்தெடுத்த கை.

வெந்தாளோ சோனகிரி வித்தகா நிற்பதத்தில்
வந்தாளோ என்னை மறந்தாளோ சந்ததழம்
உன்னை நோக்கி உகந்து வரங்கிடந்தென்
தன்னையே ஈன்றெடுத்த தாய்.

வீற்றிருந்தாள் அன்னை வீதி தனிலிருந்தாள்
நேற்றிருந்தாள் இன்று வெந்து நீறானாள் – பால்தெளிக்க
எல்லீரும் வாருங்கள் ஏதென்று இரங்காமல்
எல்லாம் சிவமயமே யாம்.

அழநின்ற சூழல் அகோசரம் மாலுக் கயற்கலரின்
முழநின்ற சூழ்மழ காண்பரி தாயிற்றுக் கார்முகிலின்
இழநின்ற சூழகுரல் ஏறுடை ஏகம்ப யாம் எங்ஙனே
வழநின்ற சூலப் படையுடை யாயை வணங்குவதே.

உடற்சுற்று வண்ணம்
ஒருமடமாதும் ஒருவனுமாகி
இன்பசுகம்தரும் அன்புபொருந்தி
உணர்வுகலங்கி ஒழுகியவிந்து
ஊறுசுரோணித மீதுகலந்து
பனியிலோர் பாதி சிறுதுளிமாது
பண்டியில் வந்தபு குந்துதிரைநு
பதுமம் அரும்பு கமடம் இதென்று பார்வை
மெய்வாய்செவி கால் கைகளென்ற
உருவமுமாகி உயிர் வளர்மாதும்.

ஒன்பதும் ஒன்றும் நிறைந்து மடந்தை
உதரம் அகன்று புவிയിல் விழுந்து
யோகமும் வாரமும் நாளுமறிந்து

பூதமும் கரணம் பொறிகளையும் புலனும்
பொருந்திய குணங்களோர் மூன்றும்
நாதமுங் கடந்த வெளியிலே நீயும்
நானுமாய் நிற்கும் நாளுளதோ
வாதமுஞ்சமய பேதமுங் கடந்த
மனோலய வின்ப சாகரனே
ஏதுமொன் றறியேன் யாதுநின் செயலே
இறைவனே ஏக நாயகனே

பிறவா திருக்க வரம்பெறல் வேண்டும் பிறந்துவிட்டால்
இறவாதிருக்க மருந்துண்டு காணிது வெப்பமடியோ
அறமார் புகழ்த்தில்லை அம்பலவாணர் அழக்கமலம்
மறவா திருமன மேயது காண்நல் மருந்துனக்கே.

நெருப்பான மேனியார் செங்காட்டில் ஆத்தி நிழலருகே
இருப்பார் திருவுளம் எப்படியோ வின்னம் என்னை அன்னைக்
கருப்பா சயக்குழிக்கே தள்ளுமே கண்ணன் காணரிய
திருப்பாத மேதருமோ தெரியாது சிவன்செயலே.

வந்திகண் டாய்அழ யாரைக்கண் டால்மற் வாதுநெஞ்சே
சிந்திகண் டாய்அரன் செம்பொற் கழல்திரு மாமருதைச்
சந்திகண் டாயில்லை யாயின் நமன்தமர் தாங்கொடுபோய்
உந்திகண் டாய்நிர யத்துன்னை வீழ்த்தி உலக்குவரே.

கையொன்று செய்ய வழியொன்று நாட கருத்தொன்றெண்ண
பொய்யொன்று வஞ்சக நாவொன்றுபேசப் புலால் கமழும்
மெய்யொன்று சாரச் செவியொன்று கேட்க விரும்புமியான்
செய்கின்ற பூசை எவ்வாறு கொள்வாய் வினை தீர்த்தவனே.

வாளான் மகவறிந் தூட்டவல் லேனல்லன் மாத்ர சொன்ன
சூளால் இளமை துறக்கவல் லேனல்லன் தொண்டு செய்து
நாளாறிற் கண்ணிடந் தப்பவல் லேனல்லன் நாளினிச்சென்று
ஆளாவ தெப்படியோ திருக்காளத்தி அப்பருக்கே.

முப்போதும் அன்னம் புசிக்கவும் தூங்கவும் மோகத்தினால
செப்போ திளமுலை யாருடன் சேரவுஞ் சீவன்விடும்
அப்போது கண்கலக்கப் படவும் அமைத் தாயையனே
எப்போது காணவல் லேனத்திருக் காளாத்தி யீச்சுரனே.

பூதங்களற்றுப் பொறியற்றுச் சாரைப் புலன்களற்றுப்
பேதங் குணமற்றுப் பேராசை தானற்றும் பின் முனற்றுக்
காதங் காரணங்களுமற்ற ஆனந்தக் காட்சியிலே
ஏதங் களைத்திருப்பேன் இறைவா கச்சியேகப்பனே.

தன்மையிற் குன்றாத் தவத்தோர் இமையவர் தாம் வணங்கும்
வன்மையிற் குன்றா மதிற்கச்சி ஏகம்பர் வண்கயிலைப்
பொன்மையிற் சாயலுஞ் சேயரிக் கண்ணும் புரிசூழலும்
மென்மையிற் சாயும் மருங்குனுங் காதல் விளைந்தனவே.

தெளிதரு கின்றது சென்றென் மனம்நின் திருவழவந்
தளிதரு நின்னருட் கையம் இனியில்லை அந்திச்செக்கர்
ஒளிதரு மேனிஎம் ஏகம்ப னேஎன் றுகந்தவர்தான்
தளிதரு தூளிஎன் றன்தலை மேல்வைத்த தன்மைபெற்றே.

மின்களென் றார்சடை கொண்டலென் றார்கண்டம் மேனி
வண்ணம்

பொன்களென் றார்வெளிப் பாடுதல் பொன் அழ பூண்டுகொண்ட
என்களென் றாலும் பிரிந்தறி யார்கச்சி ஏகம்பத்தான்
தன்களென் றாருல கெல்லாம் நிலைபெற்ற தன்மைகளே.

மெய்த்தொண்டர் செல்லும்நெறி அறியேன்மிக நற்பணிசெய
கைத்தொண்டர் தம்மிலும் நற்றொண் குவந்திலன் உண்பதற்கே
பொய்த்தொண்டு பேசிப் புறபுற மேஉன்னைப் போற்றுகின்ற
இத்தொண்டனேன் பணிகொள்ளுதியோ கச்சி ஏகம்பனே.

ஏகம்பனே என்னை ஆள்பவனே இமை யோர்க்கிரங்கிப்
போகம்பன் னாளுங்கொடுக்ககின்ற நாயக பொங்கும்ஐவாய்
நாகம்பொன்னாரம் எனப்பொலி வுற்றுநன் னீறணியும்
ஆகம்பான் மாமலை ஒப்பவனே என்பன் ஆதரித்தே.

தரித்தேன் மனத்துன் திகழ்தரு நாமம் தடம்பொழில்வாய்
வரித்தேன் முரல்கச்சி ஏகம்ப னேஎன்றன் வல்வினையை
அரித்தேன் உனைப்பணி யாதவர் ஏழைமை கண்டவரைச்
சிரித்தேன் உனக்கழ யார்அழ பூணத் தெளிந்தனனே.

பெற்றுகந் தேன்என்றும் அர்ச்சனை செய்யப் பெருகுநின்சீர்
கற்றுகந் தென்என் கருத்தினி தாக்கச்சி ஏகம்பத்தின்
பற்றுகந் தேறும் உகந்தவ னோபட நாகக்கச்சின்
சுற்றுகந் தேர்விடை மேல்வரு வாய்நின் துணையடியே.

வணக்கம் தலைநின் திருவழக் கேசெய்யும் மையல்கொண்டோர்
இணக்கன்றி மற்றோர் இணக்கறி வோமல்லம் வல்லரவின்
குணக்குன்ற வில்லி குளிர்கச்சி ஏகம்பங் கூழுனல்லாந்
கணக்கன்று மற்றொரு தேவரைப் பாடுங் கவிநலமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

திருப்பொற்சுண்ணம் சிவதுதி

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அருளியது [திருமுறை-08]

தலம்:- தில்லை

முத்துநல் தாமம்பூ மாலை தூக்கி
முளைக்குடந் தூபம்நல் தீபம் வைம்மின்
சக்தியும் சோமியும் பார்மகளும்
நாமக ளோடுபல் லாண்டிசைமின்
சித்தியுங் கௌரியும் பார்ப் பதியும்
கங்கையும் வந்து கவரி கொண்மின்
அத்தன்ஐ யாறன்அம் மானைப்பாடி
ஆடற்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

பூவியில் வார்சடை எம்பிராற்குப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடிக்கவேண்டும்
மாவின் வடுவகி ரன்னகண்ணீர்
வம்மின்கள் வந்துடன் பாடுமின்கள்
கூவுமின் தொண்டர் புறம்நிலாமே
குனிமின் தொழுமின் எங் கோன்எங்குத்தன்
தேவியுந் தானும்வந் தெம்மையாளச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

சுந்தர நீறணிந் தும்மெழுகித்
தூயபொன் சிந்தி நிதிபரப்பி
இந்திரன் கற்பகம் நாட்டியெங்கும்
எழிற்குடர் வைத்துக் கொடியெடுமின்
அந்தரர் கோன்அயன் தன்பெருமான்

ஆழியான் நாதன்நல் வேலன்தாதை
எந்தரம் ஆளுமை யாள்கொழுநற்கு
ஏய்ந்தபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

காசணி மின்கள் உலக்கையெல்லாம்
காம்பணி மின்கள் கறையுரலை
நேச முடைய அடியவர்கள்
நின்று நிலாவுக என்றுவாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம் புகழ்ந் தாடும்கச்சித்
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடிப்
பாச வினையைப் பறித்து நின்று
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே..

அறுகெடுப் பார்அய னும்மரியும்
அன்றிமற் றிந்திர னோடமரர்
நறமுறு தேவர்க ணங்களெல்லாம்
நம்மிற்பின் பல்லதெடுக்க வொட்டோம்
செறிவுடை மும்மதில் எய்தவில்லி
திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில்பாடி
முறுவற்செவ் வாயினீர் முக்கண்அப்பற்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

உலக்கை பலஓச்சு வார்பெரியர்
உலகமெ லாம்உரல் போதாதென்றே
கலக்க அடியவர் வந்து நின்றார்
காண உலகங்கள் போதாதென்றே
நலக்க அடியோமை ஆண்டுகொண்டு
நாண்மலர்ப் பாதங்கள் சூடத்தந்த
மலைக்கு மருமகனைப் பாடிப்பாடி
மகிழ்ந்துபொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

சூடகந் தோள்வளை ஆர்ப்பஆர்ப்பத்
 தொண்டர் குழாம்மெழுந் தார்ப்பஆர்ப்ப
 நாடவர் நந்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 நாமும் அவர்தம்மை ஆர்ப்பஆர்ப்ப
 பாடகம் மெல்லடி யார்க்கும்மங்கை
 பங்கினன் எங்கள் பராபரனுக்கு
 ஆடக மாமலை அன்னகோவுக்கு
 ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்து நாமே.

வாட்டடங் கண்மட மங்கைநல்லீர்
 வரிவளை ஆர்ப்பவண் கொங்கை பொங்கத்
 தோட்டிரு முண்டந் துதைந்திலங்கச்
 சோத்தெம்பி ரான்என்று சொல்லிச்சொல்லி
 நாட்கொண்ட நாண்மலர்ப் பாதங்காட்டி
 நாயிற்க டைப்பட்ட நன்மையின்மை
 ஆட்கொண்ட வண்ணங்கள் பாடிப்பாடி
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே.

வையக மெல்லாம் உரலதாக
 மாமேரு என்னும் உலக்கைநாட்டி
 மெய்யெனும் மஞ்சள் நிறையஅட்டி
 மேதகு தென்னன் பெருந்துறையான்
 செய்ய திருவடி பாடிப்பாடிச்
 செம்பொன் உலக்கை வலக்கைபற்றி
 ஐயன் அணிதில்லை வாணனுக்கே
 ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்து நாமே.

முத்தணி கொங்கைகள் ஆடஆட
 மொய்குழல் வண்டினம் ஆடஆடச்

சித்தஞ் சிவனொடும் ஆடஆடச்
செங்கயற் கண்பனி ஆடஆடப்
பித்தெம் பிரானொடும் ஆடஆடப்
பிறவி பிறரொடும் ஆடஆட
அத்தன் கருணையொ டாடஆட
ஆடப் பொற்சுண்ணம் இடித்தும் நாமே.

மாடு நகைவாள் நிலாவெறிப்ப
வாய்திறந் தம்பவ ளந்துடிப்பப்
பாடுமின் நந்தம்மை ஆண்டவாறும்
பணிகொண்ட வண்ணமும் பாடிப்பாடித்
தேடுமின் எம்பெரு மானைத்தேடிச்
சித்தங் களிப்பத் திகைத்துத் தேறி
ஆடுமின் அம்பலத் தாடினானுக்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மையமர் கண்டனை வானநாடர்
மருந்தினை மாணிக்கக் கூத்தன் தன்னை
ஐயனை ஐயர்பிரானை நம்மை
அகப்படுத் தாட்கொண் டருமை காட்டும்
பொய்யர்தம் பொய்யனை மெய்யர்மெய்யைப்
போதரிக் கண்ணினைப் பொற்றொடித்தோள்
பையர வல்குல் மடந்தை நல்லீர்
பாடிபொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

மின்னிடைச் செந்துவர் வாய்க்கருங்கண்
வெண்ணகைப் பண்ணமர் மென்மொழியீர்
என்னுடை ஆரமுது எங்கள் அப்பன்
எம்பெரு மான்இம வான்மகட்குத்

தன்னுடைக் கேள்வன் மகன்தகப்பன்
தமையன் எம்ஐயன் தாள்கள் பாடிப்
பொன்னுடைப் பூண்முலை மங்கை நல்லீர்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

சங்கம் அரற்றச் சிலம்பொலிப்பத்
தாழ்குமல் சூழ்தரு மாலையாடச்
செங்கனி வாயிஇத முந்துடிப்பச்
சேயிழை யீர்சிவ லோகம்பாடிக்
கங்கை இரைப்ப அராஇரைக்கும்
கற்றைச் சடைமுடி யான்கழற்கே
பொங்கிய காதலிற் கொங்கைபொங்கப்
பொற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

ஞானக் கரும்பின் தெளிவைப்பாகை
நாடற் கரிய நலத்தைநந்தாத்
தேனைப் பழச்சுவை ஆயினானைச்
சித்தம் புகுந்து தித்திக்கவல்ல
கோனைப் பிறப்பறுத் தாண்டுகொண்ட
கூத்தனை நாத்தழும் பேறவாழ்த்திப்
பானல் தடங்கண் மடந்தைநல்லீர்
பாடிப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

ஆவகை நாழும்வந் தன்பர்தம்மோடு
ஆட்செய்யும் வண்ணங்கள் பாடிவிண்மேல்
தேவர்க னாவிலும் கண்டறியாச்
செம்மலர்ப் பாதங்கள் காட்டுஞ்செல்வச்
சேவகம் ஏந்திய வெல் கொடியான்
சிவபெரு மான்புரஞ் செற்றகொற்றச்

சேவகன் நாமங்கள் பாடிப்பாடிச்
செம்பொன்செய் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

தேனக மாமலர்க் கொன்றைபாடிச்
சிவபுரம் பாடித் திருச்சடைமேல்
வானக மாமதிப் பிள்ளைபாடி
மால்விடை பாடி வலக்கையேந்தும்
ஊனக மாமழுச் சூலம்பாடி
உம்பரும் இன்பரும் உய்யஅன்று
போனக மாகநஞ் சுண்டல்பாடிப்
போற்றிருச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

அயன்தலை கொண்டு செண் டாடல்பாடி
அருக்கன் எயிறு பறித்தல்பாடிக்
கயந்தனைக் கொன்றுரி போர்த்தல்பாடிக்
காலனைக் காலால் உதைத்தல்பாடி
இயைந்தன முப்புரம் எய்தல்பாடி
ஏழை அடியோமை ஆண்டுகொண்ட
நயந்னைப் பாடிநின் றாடி யாடி
நாதற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வட்ட மலர்க்கொன்றை மாலைபாடி
மத்தமும் பாடி மதியும்பாடி
சிட்டர்கள் வாழுந்தென் தில்லைபாடிச்
சிற்றம்ப லத்தெங்கள் செல்வம்பாடிச்
கட்டிய மாசணக் கச்சைபாடிச்
கங்கணம் பாடிக் கவித்தகைம்மேல்

இட்டுநின் றாடும் அரவம்பாடி
ஈசற்குச் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

வேதமும் வேள்வியும் ஆயினார்க்கு
மெய்ம்மையும் பொய்மையும் ஆயினார்க்குச்
சோதியு மாய்இரு ளாயினார்க்குத்
துன்பமு மாய்இன்பம் ஆயினார்க்குப்
பாதியு மாய்முற்றும் ஆயினாருக்குப்
பந்தமு மாய்வீடும் ஆயினாருக்கு
ஆதியும் அந்தமும் ஆயினாருக்கு
ஆடப்பொற் சுண்ணம் இடித்துநாமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

நன்றி நவில்கின்றோம்

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து 23.11.2019 அன்று அமரத்துவம் எய்திய எங்கள் குல விளக்கு இறையடி ஏகிய செய்தி அறிந்து ஓடோடி வந்து எம் துயரைப் பகிர்ந்து ஆறுதல் நல்கிய உறவினர்கள், அயலவர்களுக்கும் நினைவுப் பதாதைகள், கண்ணீர் அஞ்சலி அச்சிட்டோர்களுக்கும், தொலைபேசி மூலம் அனுதாபம் தெரிவித்த உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு உறவுகளுக்கும் தேவாரம் பாடி எம் ஒளிவிளக்கை பக்தி நிலையில் வைத்திருந்த அன்பு உறவுகளிற்கும் இரங்கல் உரை வழங்கிய உள்ளங்களிற்கும் ஈமைக் கிரியைகளில் பங்கு கொண்டு உதவி புரிந்த குருக்கள் மற்றும் அன்புள்ளங்களிற்கும் முப்பத்தொரு நாட்களும் நீராகாரம், உணவு வழங்கி எமது துயரில் பங்கு கொண்ட உறவுகள், நண்பர்களுக்கும் கீரிமலையிலும் இன்றைய நிகழ்வுகளிலும் பங்குபற்றி ஆத்ம சாந்திக்குப் பிரார்த்திக்கும் சிவாச்சாரியார்கள் அன்பர்கள் யாவருக்கும் இம் மலரை அழகுற அச்சிட்டு வழங்கிய தமிழரசன் பதிப்பகத்தினிற்கும் எங்கள் உள்ளம் நிறைந்த நன்றியறிதலை பணிவுடன் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

குடும்பத்தினர்

வம்சவிருட்சம்

* நாகலிங்கம் + மீனாட்சி *

* கந்தையா

+

சற்குணவதி

பங்கயற்செல்வி
கலைச்செல்வி
சந்திரவதனி
* சிவவதனி
நாவேந்தன்
வித்தியவதனி

* பகபதி

+

சிவகாமி

மதனகுமார்
* பிரியகுமார்
* சர்வானந்தன்
சுதாசேகரன்
ஞானசேகரன்
ரஜிதா
உதயசேகரன்

* தம்பிஜயா

தங்கம்மா
மேரிகிறிஸ்ரின்

+

* பப்டிஸ்ந்

ராஜகுமாரி
ஞானகலா
பற்றீசியா
உபநிசை
பிரகலாதன்
பிரபாகரன்
கீதாஞ்சலி

சுந்தரேஸ்வரன்

+

செல்வராணி

சுதாஸ்கரன்
சுகந்தினி
சுதர்சன்
சுதர்சிகா

மனோன்மணி

+

* நடராஜா

ஜனனி பிரியதர்சினி
ஹம்சாச்சிதாரணி
சுகன்யா
கவிதா
விஷ்ணுகாந்தன்

* வேலு

* பெரியதம்பி

+

* நாகமுத்து

சிவபாலசிங்கம்
சிவசோதிநாதன்
* சிவராசா
* சிவலோகநாதன்
கௌரி அம்பிகை

* சத்தியசீலன்

சோதிநாதன் + ஸ்ரீரஞ்சனி

அறிவரசன்
புகழரசன்
இசைநிலா
எழிலரசன்
தமிழ்நிலா

லோகேஸ்வரன் +

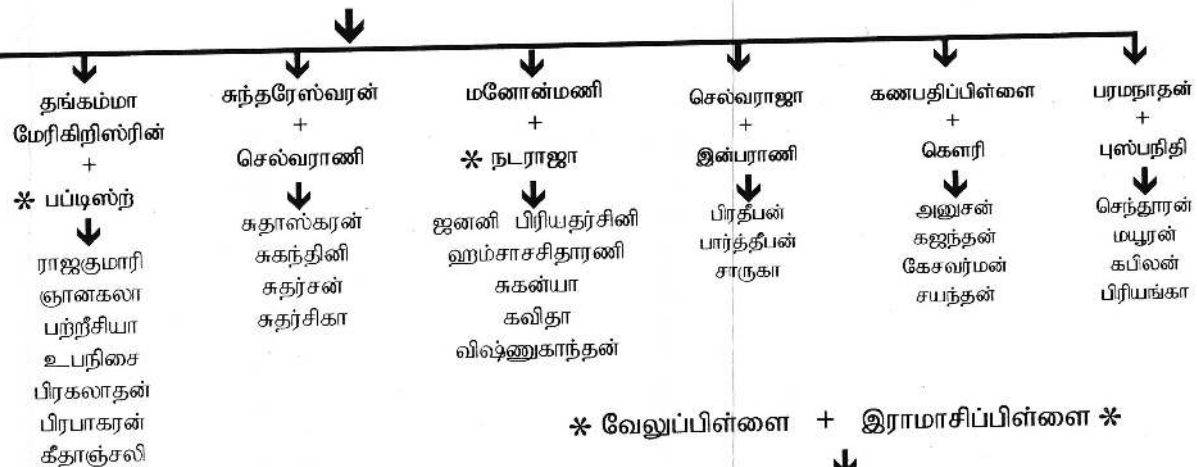
கேதவ
ஆன்சிக

* அமரர்கள்

வம்சவிருட்சம்

* நாகலிங்கம் + மீனாட்சி *

* வேலுப்பிள்ளை + இராமாசிப்பிள்ளை *

